

Rok XVIII
Wydanie A

Poznań,
24 kwietnia 1962

Cena 50 gr
Nr 96 (5664)

Tak upalnych świąt nie było od lat

Tegoroczne święta upłynęły pod znakiem nie notowanej o tej porze od wielu lat upalnej, prawdziwie lipcowej pogody. Nic więc dziwnego, że tysiące mieszkańców miast opuściło biesiadne stoły i wyległo na plaże, do parków, lasów i ogrodów. Zapełniły się tłumnie ośrodki wczasowe zwłaszcza górskie, gdzie oprócz słońca dopisywały również warunki narciarskie.

Na Gubałowie w temperaturze około 40 st. opalały się tłumy ludzi. Prawdziwy raj mieli narciarze. Kolejki linowe przewiozły w ciągu 2 dni świąt prawie 20 tys. pasażerów. GPRP musi dość często interweniować.

Na Dolnym Śląsku temperatura utrzymywała się w granicach 26 st. W nocy z niedzieli na poniedziałek stacja meteorologiczna na Śnieżce zanotowała szczególnie kapryśny tegoroczny wiosny: na szczycie tej najwyższej w Karconosach góry było cieplej niż u jej podnóża. FWP przygotował specjalne tygodniowe wczasy świąteczne, m. in. w Porębie, Polanicy, Dusznikach i Łądku-Zdroju.

Tylko na Wybrzeżu Gdańskim świętom towarzyszyły niespodzianki pogody. Pierwszego dnia było chmurno i mgliście, drugiego — do południa słonecznie, a w późniejszych godzinach — chłodno. Ponad 700 rybaków gdynskiego „Dalmoru” spędzało święta na łowiskach Morza Północnego. Z daleka od kraju przebywały również załogi kilkudziesięciu statków PLO.

Świąteczny nastrój zakłóciło, niestety, kilkanaście poważnych wypadków drogowych oraz liczne pożary. Zanotowano również pierwsze wypadki utonięć. (PAP)

300 poznaniaków w domach FWP

O 300 skierowań na wczasy świąteczne więcej niż w roku ubiegłym — wydało Wojewódzkie Biuro Skierowań FWP w Poznaniu. Z siedmiodniowego pobytu we wczasowiskach dolnośląskich (przede wszystkim) a także z wyjazdów na Wybrzeże (Sopot) — skorzystali zwłaszcza członkowie Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Aby zaspokoić potrzeby „świątecznych wczasowiczów”, WBS postarało się o dodatkowe skierowania, przejęte z województw rzeszowskiego, krakowskiego i gdańskiego, gdzie zainteresowanie tą formą wypoczynku okazało się mniejsze.

Warto dodać, iż uczestnicy wczasów siedmiodniowych w Sopocie mieli możliwość zwiedzenia wschodniej części naszego Wybrzeża.

Wł. Gomułka przyjął ambasadora ZSRR

I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka przyjął 20 bm. ambasadora ZSRR w Polsce Awierkija Aristowa i odbył z nim rozmowę na temat radziecko-amerykańskiej wymiany poglądów w sprawie pokojowego uregulowania kwestii niemieckiej i związanych z tym problemów. (PAP)

Rozmowy Rusk - Dobrynin

W poniedziałek wieczorem rozpoczęła się kolejna rozmowa sekretarza stanu USA, Russka z ambasadorem ZSRR w Waszyngtonie Dobryninem. Poprzednia rozmowa odbyła się tydzień temu.

Przedmiotem rozmowy ma być w pierwszym rzędzie sprawa Berlina zachodniego. (PAP)

brzeża, portu gdańskiego a także okolicznych zabytków, co było przewidziane w programie. (p2)

W 92 rocznicę urodzin Lenina

W Wielkim Teatrze ZSRR odbyła się 22 bm. uroczysta akademii poświęcona 92 rocznicy urodzin Włodzimierza Lenina.

W prezydium zajęli miejsca przywódcy KPZR i rządu radzieckiego z N. S. Chruszczowem.

Akademie zabrał I sekretarz KC KPZR — Nikita Chruszczow, który udzielił następnie głosu sekretarzowi KC KPZR — L. Iliczewowi dla wygłoszenia referatu o 92 rocznicy urodzin Lenina. Uroczystość zakończyła się wielkim koncertem. (PAP)

Nie jest jeszcze za późno!

Świat przeciwko amerykańskim eksperymentom atomowym

Sobota i niedziela stały się na całym świecie — od Nowego Jorku po Canberre dniami masowych demonstracji antyatomowych.

Brytyjcy obrońcy pokoju zorganizowali 3-dniowy marsz protestacyjny z ośrodka badań atomowych w Aldermaston. Według oceny Reutersa w demonstracji wzięło udział 20 tysięcy osób. Marsz zakończył się w niedzielę po południu wielkim wiecem w londyńskim Hyde Parku.

W Niemczech zachodnich w marszach protestacyjnych przeciwko wznowieniu prób nuklearnych uczestniczyło 3 tysiące osób. Mar-

sze te odbyły się w różnych częściach Republiki Federalnej. Zakończyły się one demonstracjami zorganizowanymi w Hamburgu, w Bremie, Hanowerze, we Frankfurcie nad Menem, Dortmundzie, Monachium, Stuttgartu i Norimberdze.

Na głównym placu miejskim w Kopenhadze zakończył się w niedzielę wielki protestacyjny marsz duńskich przeciwników broni atomowej. Jak podaje prasa, w wiecu uczestniczyło 30 tysięcy obywateli.

Uczestnicy licznych marszów zorganizowanych na znak protestu przeciwko podjęciu prób nuklearnych na Wyspie Bożej Narodzenia, którzy wyznaczyli sobie jako miejsce spotkania Nowy Jork, dotarli tam w sobotę 21 bm. Pocho- dy połączyły się na Broadwayu, tworząc olbrzymią kolumnę demonstrantów. (PAP)

Za 3 tygodnie proces Salana

Aresztowany przez władze francuskie eksgenerał Salan przebywał w paryskim więzieniu „Santé”. Przewiduje się, że jego proces rozpocznie się za 3 tygodnie. Będzie on sądzony „za działalność spiskową przeciw władzom Republiki”, za co czeka go kara śmierci.

Aresztowanie szefa OAS stanowiło potężny cios dla tej terrorystycznej organizacji, nie oznacza jeszcze jednak jej całkowitej likwidacji.

Tajna radiostacja OAS-owców podał, iż tymczasowo kierownictwo nad działalnością OAS w Algierii obejmuje pozostający obecnie na wolności były generał Paul Gardy, jedyny z 3 generałów skazanych zaocznie na karę śmierci w procesie, jaki odbywał się w Paryżu po zeszłorocznym nieudanym puczu generałów. (PAP)

Uchwała X Plenum KC PZPR

w sprawie rozwoju i przyspieszenia postępu technicznego
w przemyśle maszynowym (Skrót)

Od IV Plenum KC PZPR, które wytyczyło program przyspieszenia postępu technicznego w naszym kraju, minęły dwa lata.

W okresie tym nastąpił wzrost zainteresowania problematyką postępu technicznego i rozszerzenie frontu walki o nową technikę.

Należy jednak stwierdzić, że zmiany zapoczątkowane po IV

Plenum dokonują się w tempie zbyt wolnym. Realizacja uchwały IV Plenum mogła i powinna być dać lepsze i szybsze wyniki oraz znaleźć bardziej zdecydowane odbicie w konkretnym programie działania, w zmianach w technice i organizacji produkcji, w stylu zarządzania, kierowania i planowania postępu technicznego. Dokonane zmiany nie odpowiadają w pełni ani naszym potrzebom, ani naszym realnym możliwościom.

W tych warunkach Komitet Centralny uznał za niezbędne dokonanie oceny sytuacji w przemyśle maszynowym, stanowiącym decydujące ogniwo postępu technicznego w całej gospodarce narodowej.

W okresie ostatnich dwóch lat przemysł maszynowy osiągnął poważne rezultaty zarówno w dziedzinie wzrostu produkcji jak i w rozszerzeniu asortymentu produkowanych maszyn i urządzeń.

W okresie ostatnich dwóch lat uzyskano w przemyśle maszynowym również postęp w organizacji i technologii wytwarzania. Znalazło to wyraz w szerokim wprowadzaniu norm technicznych uzasadnionych w powiązaniu z przeglądem i usprawnianiem procesów technologicznych, z poprawą organizacji i przygotowania produkcji.

W ostatnim okresie przystąpiono do bardziej gruntownego porządkowania gospodarki materiałowej, aktualizacji norm zużycia materiałów i

tworzenia warunków dla istotnego zmniejszenia zużycia materiałowego.

Doceniając te poważne osiągnięcia przemysłu maszynowego Plenum KC uważa równocześnie za niezbędne podkreślić, że podstawowe wytyczne uchwały IV Plenum są w tym przemysle realizowane powoli, nierównomiernie i nie dość szeroko.

Nie sięgnięto dostatecznie do rezerwy jakie istnieją w postępowej technologii i organizacji produkcji. Nie podjęto na szerszą skalę prac zmierzających do mechanizacji i automatyzacji procesów produkcyjnych. Nie stworzono sprzyjających warunków przyspieszenia cyklu uruchomienia nowych i coraz bardziej nowoczesnych wyrobów, w szczególności przez organizację silnych baz konstrukcyjno-technicznych w przedsiębiorstwach i przez skupienie doświadczonych kadr w zakładowych ośrodkach przygotowania produkcji.

Plenum KC uważa za niezbędne zwiększenie wysiłków robotników, techników, inżynierów i wszystkich zatrudnionych w przemyśle maszynowym dla jak najpełniejszego wykorzystania rezerw, dla śmiałego i szerokiego wdrażania nowej techniki do produkcji maszynowej.

Plenum KC uważa za niezbędne postawienie problemu przemysłu maszynowego przed całą partią dla udzielenia niezbędnej pomocy temu przemysłowi.

I

O pełne wykorzystanie rezerw przemysłu maszynowego — o wyższy poziom techniki i organizacji produkcji

Komitet Centralny zaleca:

1 Na podstawie prowadzonych prac zmierzających do określenia zdolności produkcyjnych w zakładach przemysłu maszynowego opracować branżowe programy pełnego wykorzystania maszyn i urządzeń oraz powierzchni produkcyjnych.

2 Przyspieszyć modernizację procesów technologicznych. We wszystkich branżach powinny być opracowane plany unowocześnienia procesów produkcyjnych, w pierwszym rzędzie procesów powtarzalnych o dużej pracochłonności. Należy w szerszym zakresie zastępować obróbkę wiorową przez precyzyjne metody kucia, tłoczenia i odlewania. Należy stworzyć warunki dla wykorzystania maszyn automatycznych i wielonarzędziowych zgodnie z ich charakterystyką i przeznaczeniem. Należy opracować zakładowe programy unowocześniania technologii.

3 Poważne możliwości zwiększenia produkcji i wydajności pracy związane są z zastosowaniem grupowej obróbki części, co stwarza możliwości przechodzenia w zakładach o produkcji seryjnej i drobnoseryjnej na wielkoseryjne metody wytwarzania.

4 Organizacja produkcji w przemyśle maszynowym wymaga stałego doskonalenia. Należy kontynuować porząd-

kowanie i doskonalenie organizacji produkcji rozpoczęte w przedsiębiorstwach w okresie wprowadzania norm technicznych uzasadnionych. Nie wolno godzić się w praktyce nadrabiania godzinami nadliczbowymi niedociągnięć w organizacji pracy.

5 Znacznie usprawnić zaopatrzenie przemysłu w narzędzia i przyrządy, a zwłaszcza zapewnić pełne uzbrojenie wysokowydajnych obrabiarek zespołowych, automatów i półautomatów, rewolwerówek oraz obrabiarek specjalnych, wykorzystując w pełni ich technologiczne możliwości.

(Dokończenie na str. 2)

Dziennikarze radzieccy przybędą do Poznania

Do obchodów 50-lecia ukazania się leninowskiej „Prawdy” (5 maja), organizowanych bardzo szeroko zarówno w Związku Radzieckim, jak i w krajach obozu socjalistycznego, włączy się również Poznań.

Do naszego miasta w okresie Dni Oświaty, Książki i Prasy zapowiadzieli przyjazd dziennikarze i pisarze radziecy. W tym czasie odbędzie się szereg spotkań, organizowanych przez wydziały kultury przydziałów rad narodowych i TPP-R. W klubie TPP-R przy ul. Ratajczaka 37 spotkają się dziennikarze poznańscy z dziennikarzami radzieckimi i absolwentami uczelni radzieckich. W Studium Nauczycielskim nr 1, dziennikarze i pisarze radzieccy będą gościli poznańskich nauczycieli.

TPP-R zorganizuje przegląd filmów radzieckich — adaptacji dzieł literatury oraz pokazy radzieckich filmów krótkometrażowych. W Pałacu Działyńskich w czasie trwania „Dni” czynna będzie wystawa plakatów o Leninie. (fh)

10-milionowa książeczka PKO

Według obliczeń PKO, 10-milionowa książeczka oszczędnościowa otwarta została 12 bm. Nie było możliwe uchwycenie, która z książeczek była tą jubileuszową. W związku z tym PKO przeznaczyła 3 tys. złotych upominki dla każdego województwa do rozlosowania pomiędzy właścicieli książeczek oszczędnościowych otwartych 12 bm. Te piękne upominki dopisane zostały do wkładów na książeczkach. (PAP)

Międzypaństwowe spotkanie w rugby Polska—Włochy rozegrane na stadionie im. 22 Lipca w Poznaniu, zakończyło się zwycięstwem gości 22:5. Na zdjęciu fragment tego meczu.

Fot. — K. Przyczodzik

Otwarcie I sesji Rady Najwyższej ZSRR

Agencja TASS podaje:

W poniedziałek, 23 kwietnia o godzinie 16 (czasu moskiewskiego) rozpoczęła się na Kremlu pierwsza sesja Rady Najwyższej ZSRR szóstej kadencji.

Deputowani do obecnej Rady Najwyższej zostali wybrani 18 marca 1962 roku.

Odbywają się osobno posiedzenia obu izb Rady Najwyższej — Rady Związku i Rady Narodowości.

Hucznymi oklaskami powitali deputowani przywódców partii komunistycznej i kierowników rządu radzieckiego z Nikitą Chruszczowem na czele, którzy zajęli miejsca w łozach rządowych.

Porządek dzienny pierwszej sesji Rady Najwyższej ZSRR jest następujący:

Wybory komisji mandatowych Rady Związku i Rady Narodowości; wybory stałych komisji obu izb; zatwierdzenie dekretów, przyjętych przez Prezydium Rady Najwyższej w okresie, jaki minął od siódmej sesji Rady Najwyższej piątej kadencji oraz wybranie Prezydium Rady Najwyższej ZSRR. Wygłoszony zostanie referat o rokowaniach genewskich.

Porządek dzienny obejmuje też sprawę utworzenia rządu oraz wybory składu Sądu Najwyższego ZSRR.

Rozpatrzone zostanie również sprawa opracowania projektu nowej konstytucji Związku Radzieckiego. (PAP)

Uchwała X Plenum KC PZPR

(Dokończenie ze str. 1)

Należy rozwinąć bazę produkcji sprzętu spawalniczego oraz dodatkowych materiałów dla potrzeb spawalnictwa w takim stopniu, aby pokryła całkowicie zapotrzebowanie krajowe i zabezpieczyła wdrażanie do przemysłu na szeroką skalę nowoczesnych metod spawania automatycznego.

6 Przyspieszyć i wydawnieć koncentrację i specjalizację produkcji.

Programem specjalizacji należy w pierwszym rzędzie objąć produkcję części i zespołów przemysłu motoryzacyjnego, maszyn rolniczych i włókienniczych, wyroby metalowe powszechnego użytku, a także produkcję typowych narzędzi i przyrządów oraz powszechnie stosowanych, typowych i znormalizowanych części maszyn — jak koła zębate, sprzężyny, sprzęgia, łożyska, ślizgowe, wałki, dźwignie itp.

7 Ustalić zadania w zakresie mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych w kierunku przyspieszenia tempa i zakresu zmechanizowania prac, zwłaszcza w odlewniach, kuźniach, montażu i malarniach.

Szczegółowej uwagi wymaga mechanizacja i usprawnienie transportu wewnątrzzakładowego, w pierwszym rzędzie w przedsiębiorstwach odczuwających niedobór siły roboczej.

8 Powiększyć założony program automatyzacji w przemyśle maszynowym, zwłaszcza w zakresie produkcji i zastoso-

owania linii automatycznych. Trzeba pod tym kątem zrewidować programy rozwojowe poszczególnych branż, które ze względu na wielkość produkcji posiadają największe możliwości zastosowania wielkoseryjnych metod wytwarzania (motoryzacja, elektrotechnika, elektronika, maszyny rolnicze, wyroby metalowe, wyroby konsumpcyjne trwałego użytku).

W przemysłach o produkcji seryjnej i drobnoseryjnej należy przechodzić na stosowanie obrabiarek ze sterowaniem programowym.

Należy umożliwić wydzielanie załóg prototypowej w określonych przedsiębiorstwach z ogólnozakładowego funduszu płac i planu zatrudnienia oraz stworzyć możliwości wyłączenia kosztów utrzymania prototypowni z kosztów produkcji bieżącej.

9 Należy jak najbardziej zbliżyć do produkcji branżowe i technologiczne instytuty naukowo-badawcze, centralne biura konstrukcyjne oraz biura projektów technologicznych. Instytuty naukowo-badawcze i centralne biura konstrukcyjne powinny koncentrować swą działalność na pracach badawczych, technologicznych i konstrukcyjnych o zasadniczym znaczeniu dla całej branży.

Zakładowe biura konstrukcyjne powinny w zasadzie pracować nad doskonaleniem konstrukcji wyrobów już produkowanych w przedsiębiorstwie oraz opracowywać nowe konstrukcje mieszczące się w jego profilu produkcyjnym.

II

0 nowoczesność konstrukcji i przyspieszenie nowych uruchomień

Sprawą o szczególnej wadze jest zapewnienie nowoczesności rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych nowo podejmowanej produkcji, szybkie wycofywanie z produkcji przestarzałych maszyn i urządzeń i zastępowanie ich konstrukcjami nowoczesnymi.

Komitet Centralny stwierdza:

1 Decydującym ogniwem wprowadzania nowej techniki jest przedsiębiorstwo produkcyjne. W przedsiębiorstwach należy koncentrować potencjał badawczy i konstrukcyjny, zapewniający pokrycie podstawowych potrzeb produkcji, tak w zakresie nowych konstrukcji jak i metod wytwarzania. Należy rozwijać i umacniać zakładowe biura konstrukcyjne, zakładowe biura i laboratoria technologiczne, prototypownie i stacje prób, skupiając w nich najbardziej doświadczone kadry.

2 Centralne biura konstrukcyjne powinny nastawiać się w coraz większej mierze na konstruowanie nowych rodzajów maszyn nie mieszczących się w istniejącej specjalizacji zakładów, na konstruowanie zunifikowanych, nowoczesnych elementów i zespołów do szerokiego wykorzystania w pracach zakładowych biur konstrukcyjnych oraz obsługiwać zakłady nie posiadające własnych biur konstrukcyjnych.

3 Należy podnieść wymagania w stosunku do konstruktorów w zakresie nowoczesności i wyglądu estetycznego maszyn i urządzeń, zwracając szczególną uwagę na opracowanie założeń do nowych konstrukcji. Należy eliminować podejmowanie prac nad konstrukcjami, które w założeniach nie przewidują po prawy właściwości eksploata-

cyjnej w stosunku do produkowanych typów maszyn i urządzeń produkowanych w kraju i zagranicą.

4 W celu skrócenia cyklu nowych uruchomień, a w szczególności w celu skrócenia do niezbędnego minimum okresów między poszczególnymi etapami konstruowania i uruchamiania produkcji nowych wyrobów, należy zrewidować dotychczasowy tryb zatwierdzania poszczególnych etapów przygotowywania nowej produkcji w kierunku zwiększenia uprawnień przedsiębiorstw.

5 Należy zobowiązać resorty przemysłowe do stworzenia maksymalnych ułatwień dla przedsiębiorstw i placówek badawczych w nabywaniu materiałów technicznych i elementów dla celów związanych z przygotowaniem nowych rodzajów produkcji, wykonywaniem prototypów i prowadzeniem prac badawczych i doświadczalnych.

6 Niemalże znaczenie dla rozwoju nowej techniki w przemyśle maszynowym ma zabezpieczenie dostaw nowoczesnych tworzyw z hutnictwa, z przemysłu chemicznego i innych.

7 Należy szerzej korzystać z możliwości współpracy projektowo-konstrukcyjnej w ramach RWPG, rozszerzając wymianę informacji technicznej, dokumentacji konstrukcyjnej, organizując wspólne biura i zespoły konstrukcyjne. Należy rozszerzyć koordynację prac naukowo-badawczych i dążyć do ustalenia wspólnych planów tych prac.

Należy także w uzasadnionych przypadkach szerzej korzystać z licencji, gdy wykorzystanie jej zapewnia szybki postęp w poszczególnych ważnych dziedzinach gospodarki.

III

0 szybszy rozwój przemysłu maszynowego

— bazy postępu technicznego w całej gospodarce

Baza produkcyjna niektórych gałęzi przemysłu maszynowego jest niedostateczna w stosunku do szybko narastających potrzeb gospodarki narodowej.

W związku z tym należy:

1 Dokonać analizy istniejących zdolności produkcyjnych, założeń rozwojowych

oraz wewnętrznych i eksportowych potrzeb gospodarki narodowej w dziedzinie produkcji maszyn i urządzeń i zgodnie z tymi potrzebami rozwinąć bazę produkcyjną przemysłu maszynowego.

2 Zwrócić szczególną uwagę na rozwój produkcji maszyn ciężkich. Szybki roz-

wój hutnictwa, chemii, kopalnictwa odkrywkowego i innych powinien się opierać w większym niż dotychczas stopniu na krajowej produkcji podstawowych maszyn i urządzeń, przy jednoczesnym uwzględnieniu międzynarodowego podziału pracy między krajami socjalistycznymi.

3 Rozwinąć bazę produkcyjną i projektowo-konstrukcyjną przemysłu obrabiarkowego. Rozwój przemysłu obrabiarkowego powinien iść w kierunku szybszego opóźniania produkcji obrabiarek ciężkich skrawających, urządzeń do produkcji plastycznej, obrabiarek specjalizowanych, zespołowych, wieloczynnościowych, obrabiarek przeznaczonych do precyzyjnej obróbki wykończeniowej oraz linii automatycznych.

4 Przyspieszyć rozwój bazy produkcyjnej i projektowo-konstrukcyjnej dla produkcji urządzeń i środków mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych, a także dla produkcji urządzeń do automatyzacji procesów wytwarzania.

IV

0 stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi techniki (planowanie, finansowanie, bodźce ekonomiczne)

W związku z tym Komitet Centralny zaleca:

1 Przyspieszyć pracę nad wprowadzeniem nowej metodologii planowania postępu technicznego, zwracając szczególną uwagę na planowanie na szczeblu przedsiębiorstw i branż oraz na powiązania planu postępu technicznego z planem produkcyjnym, planem inwestycyjnym, planem zaopatrzenia, planem wzrostu wydajności pracy, planem obniżki kosztów. Należy więc dążyć do przeprowadzania ekonomicznego rachunku efektywności postępu technicznego już na etapie planowania i dokonywania na tej podstawie wyboru najkorzystniejszych rozwiązań.

2 Podstawowym ogniwem planu postępu technicznego powinien być plan rozwoju techniki w przedsiębiorstwie.

Plany postępu technicznego powinny być zatwierdzane łącznie z innymi częściami planów techniczno-ekonomicznych. Należy stworzyć dodatkowe możliwości premiowania określonych kategorii pracowników inżynieryjno-technicznych w przedsiębiorstwach za realizację zadań postępu technicznego.

3 Podnieść rolę branżowego planowania rozwoju techniki. Branżowe plany postępu technicznego opracowane przez zjednoczenia wiodące powinny przede wszystkim zawierać plan nowych uruchomień oraz plany doskonalenia metod wytwarzania.

Branżowe plany postępu technicznego powinny zawierać konkretne zadania dla instytutów naukowo-badawczych, dla centralnych biur konstrukcyjnych, biur projektowych — wiązać prace tych placówek z planami rozwojowymi branży oraz planami rozwoju przedsiębiorstw.

4 W celu usunięcia hamulców postępu technicznego należy uwzględnić skutki ryzyka postępu technicznego i brać je pod uwagę przy ocenie działalności przedsiębiorstwa.

Należy udoskonalić system finansowania nowej techniki.

5 Przeanalizować system tworzenia i podziału funduszu postępu technicznego. FPT powinien w znacznej części pozostawać w dyspozycji przedsiębiorstw. FPT powinien być w przedsiębiorstwie wykorzystywany przede wszystkim na finansowanie najważniejszych prac związanych

z realizacją zasad kompletności dostaw maszyn i urządzeń z niezbędnym standardowym wyposażeniem.

Rozszerzenia wymaga praktyka ustalania generalnych do stawców odpowiedzialnych za kompletność i terminowość dostaw oraz skoordynowania prac wszystkich poddostawców.

6 W celu lepszego wykorzystania bazy produkcyjnej przemysłu maszynowego sporządzić bilans zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw przemysłu maszynowego zgromadzonych w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego jak i w innych resortach (komunikacja, budownictwo, górnictwo i energetyka) i na tej podstawie ustalić program produkcji na najbliższe lata.

7 Konsekwentnie zacieśniać współpracę produkcyjną i naukowo-techniczną w ramach RWPG dla wspólnego podejmowania na zasadach racjonalnego podziału pracy produkcji trudnych i ważnych maszyn i urządzeń, zwłaszcza w przypadkach, gdy umożliwia to — dzięki koncentracji produkcji — zastosowanie rozwiązań na wysokim poziomie technicznym, opartych o wielkoseryjne metody wytwarzania.

V

z ryzykiem, a posiadających ważne znaczenie dla realizacji planu postępu technicznego w przedsiębiorstwach i w branży.

Pilnym zadaniem jest krytyczne przeanalizowanie podziału i wykorzystywania FPT. Należy z jednej strony skierować znaczną część środków do dyspozycji przedsiębiorstw, z drugiej zaś nie dopuszczać do wykorzystywania FPT niezgodnie z jego przeznaczeniem. Niezbędne jest opracowanie przepisów, które umożliwią wyodrębnienie kosztów przygotowania produkcji nowych wyrobów i odpowiednie rozłożenie w czasie obciążenia tymi nakładami kosztów nowego wyrobu.

6 Kontynuować porządkowanie zatrudnienia w przedsiębiorstwach — istnieją bowiem nadal przerosty w zatrudnieniu, które hamują postęp techniczny i organizacyjny w przedsiębiorstwach.

Równocześnie zgodnie z poprzednimi uchwałami KC trzeba usprawnić system planowania zatrudnienia, uwzględniając w planach przedsiębiorstw potrzeby uzasadnione opłacalnym wzrostem pracochłonności. Plan zatrudnienia nie powinien być przeszkodą dla podejmowania nowej produkcji i wdrażania postępu technicznego (np. podejmowanie produkcji bardziej pracochłonnej, a materiałowooszczędnej) oraz dla przygotowania nowych uruchomień.

7 Dokonać kompleksowej analizy i usprawnić działanie bodźców ekonomicznych w dziedzinie postępu technicznego, szczególnie z punktu widzenia zainteresowania przedsiębiorstw w podejmowaniu produkcji nowych i nowoczesnych wyrobów w miejsce wyrobów przestarzałych.

Należy wprowadzić taki system ustalania cen na maszyny i urządzenia, aby silniej niż obecnie zachęcał przedsiębiorstwa do unowocześnienia produkcji oraz do wycofywania z produkcji przestarzałych wyrobów. Należy rozważyć celowość systematycznego obniżania cen fabrycznych na wyroby przestarzałe, a także celowość podwyższania rentowności na nowo uruchomione wyroby.

8 Usprawnić obowiązujący obecnie system płac personelu technicznego w przedsiębiorstwach w kierunku usunięcia dysproporcji płacowych, hamujących dopływ sił

inżynieryjno-technicznych do działów przygotowania produkcji. Należy przyspieszyć prace nad opracowaniem nowego taryfikatora kwalifikacyjnego dla przemysłu maszynowego.

6 W celu lepszego wykorzystania bazy produkcyjnej przemysłu maszynowego sporządzić bilans zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw przemysłu maszynowego zgromadzonych w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego jak i w innych resortach (komunikacja, budownictwo, górnictwo i energetyka) i na tej podstawie ustalić program produkcji na najbliższe lata.

7 Konsekwentnie zacieśniać współpracę produkcyjną i naukowo-techniczną w ramach RWPG dla wspólnego podejmowania na zasadach racjonalnego podziału pracy produkcji trudnych i ważnych maszyn i urządzeń, zwłaszcza w przypadkach, gdy umożliwia to — dzięki koncentracji produkcji — zastosowanie rozwiązań na wysokim poziomie technicznym, opartych o wielkoseryjne metody wytwarzania.

a powołać resortowe ośrodki szkolenia i wprowadzić w resortach zorganizowany system podnoszenia kwalifikacji kadr inżynieryjno-technicznych;

b stopniowo wprowadzać obojętne dokształcanie wszystkich pracowników inżynieryjno-technicznych, a zwłaszcza młodej kadry inżynieryjnej;

c zapewnić koordynację doskonalenia kadr inżynieryjno-technicznych.

Instytuty naukowo-badawcze — zwłaszcza instytuty technologiczne oraz centralne biura konstrukcyjne powinny prowadzić systematyczne doskonalenie inżynierów i techników zatrudnionych w przedsiębiorstwach. Komitet do spraw techniki, Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Polska Akademia Nauk, szkoły wyższe i NOT po-

nowego, uwzględniając w nim w szczególności potrzebę stworzenia silniejszej zachęty do podnoszenia kwalifikacji i opanowywania zawodów ważnych dla rozwoju techniki.

6 W celu lepszego wykorzystania bazy produkcyjnej przemysłu maszynowego sporządzić bilans zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw przemysłu maszynowego zgromadzonych w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego jak i w innych resortach (komunikacja, budownictwo, górnictwo i energetyka) i na tej podstawie ustalić program produkcji na najbliższe lata.

Należy śmielej niż dotychczas realizować politykę koncentracji doświadczonych i zdolnych kadr w zakładowych biurach konstrukcyjnych, technologicznych i w zakładowych laboratoriach, nie zaniedbując rozwoju centralnych biur konstrukcyjnych i centralnych placówek naukowo-badawczych. Należy w szerszym zakresie doszkalać kadry inżynieryjno-techniczne, a w szczególności:

a powołać resortowe ośrodki szkolenia i wprowadzić w resortach zorganizowany system podnoszenia kwalifikacji kadr inżynieryjno-technicznych;

b stopniowo wprowadzać obojętne dokształcanie wszystkich pracowników inżynieryjno-technicznych, a zwłaszcza młodej kadry inżynieryjnej;

c zapewnić koordynację doskonalenia kadr inżynieryjno-technicznych.

Instytuty naukowo-badawcze — zwłaszcza instytuty technologiczne oraz centralne biura konstrukcyjne powinny prowadzić systematyczne doskonalenie inżynierów i techników zatrudnionych w przedsiębiorstwach. Komitet do spraw techniki, Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Polska Akademia Nauk, szkoły wyższe i NOT po-

glądą stanu techniki, dbać o uwzględnienie w planach postępu technicznego i ich realizacji wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy, mechanizacji prac ciężkich i pracochłonnych.

4 Organizacje partyjne i związkowe oraz samorząd robotniczy powinny wzmocnić troskę o rozwój masowej racjonalizacji i wynalazczości pracowniczej.

Samorząd robotniczy, a zwłaszcza rady robotnicze i ich prezydja, powinny kontrolować działalność w zakresie realizacji w zakładach pracy planów postępu technicznego, czuwać nad właściwym wykorzystaniem FPT i zapewniać w przedsiębiorstwach warunki zapewniające wzrost inicjatywy pracowniczej na rzecz aktywnego postępu technicznego w gospodarce narodowej.

5 Szybki i wszechstronny rozwój techniki jest najważniejszym zadaniem, jakie plenum stawia przed całą partią, a w szczególności przed organizacjami partyjnymi i członkami partii pracującymi w zakładach przemysłu maszynowego, w biurach konstrukcyjnych, w biurach projektowych, w instytutach naukowo-badawczych.

Partia powinna torować drogę postępowej myśli technicznej i postępowym rozwiązaniom, popierać twórców techniki i nowatorów produkcji oraz krytykować niechęć do nowoczesnych rozwiązań.

Partia powinna torować drogę postępowej myśli technicznej i postępowym rozwiązaniom, popierać twórców techniki i nowatorów produkcji oraz krytykować niechęć do nowoczesnych rozwiązań.

Uchwała X Plenum KC w sprawie postępu technicznego w przemyśle maszynowym powinny być odpowiednio wykorzystane również i w innych działach gospodarki socjalistycznej, w celu podniesienia wydajności pracy, pełnego i terminowego wykonania zadań NPG, dalszego rozwoju sił wytwórczych kraju i zapewnienia realizacji zaplanowanego wzrostu stopy życiowej ludzi pracy miast i wsi. Do dnia 1 czerwca br. powinien być opracowany i zatwierdzony przez Radę Ministrów szczegółowy plan i terminarz realizacji wniosków, zawartych w niniejszej uchwale.

XXII Zjazd KPZR a problemy rolne

Jak produkować 4 razy więcej

W miarę zagłębiania się w treść nowego programu KPZR i studiowania materiałów ostatniego Plenum Komitetu Centralnego, czytelnik nabiera wyraźnego przekonania o istniejących na wsi radzieckiej olbrzymich rezerwach produkcyjnych. Właściwie ich wykorzystanie wymaga intensywniej gospodarki na roli. Z tym wiąże się wiele nowych problemów społeczno-ekonomicznych i produkcyjno-technicznych.

Struktura organizacyjna gospodarstw musi być dostosowana do nowych kierunków w rolnictwie. Specjalizacja, koncentracja i automatyzacja procesów produkcyjnych wymagać będzie szerszego niż dotychczas współdziałania. Po wstąpieniu już gospodarstwa po 5, 10 i 20 tysięcy ha, prowadzące między sobą kooperację w dziedzinie przemysłu przetwórczego, w dziedzinie budowlano-montażowej, w zakresie usług, zaopatrzenia, leczniczego itp. Powstawać będą międzykołchozowe elektrownie, kombinaty przemysłu spożywczego, zakłady weterynaryjne, banki wzajemnej pomocy itp.

Nowe kierunki

Jakie są w skrócie nowe kierunki rozwoju rolnictwa? W rezultacie oczekuje się do 1980 roku prawie czterokrotnego wzrostu globalnej produkcji — w porównaniu ze stanem dzisiejszym. Czy takie zwielokrotnienie wydajności w rolnictwie jest możliwe?

Odpowiedź twierdzącą znajdziemy nie tylko w teorii. Wyplwają one z praktycznych doświadczeń. Po uwolnieniu się z feudalnego zacofania carskiej Rosji, Związek Radziecki w ciągu kilkudziesięciu lat wyrósł na potęgę przemysłową świata. To jest fakt bezsporny. Kraj o tak wielkiej dynamice rozwojowej, o niespożytych siłach wytwórczych — ma wszelkie możliwości zrealizowania nowych, wielkich przedsięwzięć w rolnictwie.

Rozbudowany przemysł może bowiem w pełni zapotrzebować rolnictwo w sferze produkcji i dać akumulację, która pozwala państwu zwiększać nakłady na gospodarkę rolną. Dysponując takim zespołem środków, można zastosować szeroko pojętą intensyfikację w tej gospodarce. Przywrócenie wagi i wartości leninowskiej zasady materialnego zainteresowania pracowników rolnictwa, gwarantuje (wraz z całym zespołem innych elementów społeczno-politycz-

nych i ekonomicznych), wykonanie założonego programu. Nowa struktura organizacyjna kołchozów i sowchozów przewiduje powstanie zjednoczeń rolniczo-przemysłowych, które gospodarkę rolną organicznie powiążą z przemysłem, przetwarzającym surowce rolnicze.

„Łączenie przemysłu spożywczego z rolnictwem — czytamy w „Woprosach Ekonomiki” — to nie uniwersalizacja działań produkcyjnych, lecz współpraca i zespolicenie wysiłków dla lepszego podziału pracy i wykorzystania rezerwy siły roboczej na wsi, zwiększenie warunków, a zatem i dochodowości gospodarstw oraz — co nie mniej ważne — wykorzystanie w szerszym zakresie odpadków przemysłu na potrzeby hodowli.”

Pod znakiem intensyfikacji

Lokalizowanie zakładów przetwórstwa spożywczego przy kołchozach podyktowane jest względami gospodarczymi (odległości i koszty transportu surowców do przetwórcy). Jeżeli w szybkim tempie wzrastać będzie proces intensyfikacji produkcji roślinnej i zwierzęcej, warzywniczej i sadowniczej, to — rzecz jasna — zwiększy się udział produktów wysokowartościowych, ale trudnych do transportu, raczej wymagających przeróbki na miejscu. Wtedy zbyt półfabrykatów i gotowych wyrobów będzie korzystniejszy dla kołchozów, podnosić się będzie dobrobyt kołchozników, wzrastać będzie ich materialne zainteresowanie produkcją. Przy obrażeniom korzystnym ulegną wsie, zamienia się w rolniczo-przemysłowe osiedla. Praca w rolnictwie przekształci się w specyficzną odmianę pracy przemysłowej.

„Likwidacja społeczno-ekonomicznych i kulturalno-bytowych różnic między miastem a wsią, to jeden z największych sukcesów budownictwa komunistycznego — czytamy w Programie KPZR.

Każdy obwód administracyjny otrzyma ośrodki naukowo-doświadczalne. Chodzi o to, aby eksperymenty nie przeprowadzać w gospodarstwach produkcyjnych, bo to rzecz zbyt kosztowna, ale dostrzegać ich wypracowywane już zalecenia, wskazówki, metody. Instytuty i uczelnie rolnicze zlokalizowane będą na wsiach, jak najbliżej procesów produkcyjnych — „aby studenci uczyli się, pracując i

pracowali ucząc się praktycznie”.

Słowo o systemie

Na omawiane tematy rozwinęła się szeroka dyskusja w czasopiśmie radzieckich. Rozprawiono się generalnie z systemem trawopolnym Williamsa, uznany i przyjęty w ekstenywny go spodarce rolnej, niedopuszczalnym zaś przy intensyfikacji tej gospodarki. Ponieważ zdecydowanie opowiedziano się za intensyfikacją, wnioski nasuwały się same.

Niemalą rolę odgrywa relacja cen w obrotach między przemysłem a rolnictwem. Polityka cen powinna uwzględniać interesy rozszerzonej produkcji w gospodarstwie rolnym. Kołchozy i sowchozy nie mogą rozwijać się należycie bez stałego rozszerzania swych funduszy na produkcję, bez zharmonizowania a-

kumulacji i spożycia. Toteż w ostatnich latach zniesiono w ZSRR obowiązkowe dostawy, podwyższono ceny na płody rolne, obniżono ceny traktorów, samochodów ciężarowych, maszyn rolniczych, części zamiennych i paliwa.

Zdecydowanie zmieniono w Związku Radzieckim zasadę skupu artykułów rolnych, który odbywać się będzie na podstawie umów kontraktacyjnych, zawieranych przez państwo z poszczególnymi gospodarstwami. W ten sposób wpływać się będzie na zwiększenie produkcji i regulowanie jej odpowiednio do zapotrzebowania rynku.

Te i wiele innych posunięć politycznych, ekonomicznych i organizacyjnych — przyniosą w rezultacie nowe zwycięstwo nauki marksistowsko-leninowskiej. Partia komunistyczna zapewni krajowi obfitość dóbr materialnych bezpośredniego spożycia.

J. K.

W POZUKIWANIU

Straconego Czasu

Zabawa w Telimenę

I któż by to pomyślał, że właściwie wszystkie — mu winna Mickiewiczowska Telimena! Któż w pacholecym, niewinnym wieku zdolny był przewidzieć niecie intencje mistrza Adama, który wśród nieszkodliwych z pozoru wierszy, sławiących urok puszcz litewskich przemycił — jakże zgubne w skutkach — zasady obyczajowe. I jak czynił to perfidnie: glosicielem ich uczynił nie naiwną Zosię ani też nazbyt wyrafinowanego hrabiego — lecz w sam raz edukowaną, doświadczoną tudzież piękną Telimenę. No i kto z państwa oparł się jej wdziękowi? Kto zapomniał, jaki powszechny aplauz, jakie uznanie wzbudziła swym, w miarę opóźnionym, przybyciem na obiad? No właśnie, pamiętamy to, pamiętamy. A jeśli nawet nie pa-

miętamy, to podświadomie czujemy, iż eleganckie manery wymagają opóźnionego nieco zjawienia się w miejscach umówionych.

Pół biedy byłoby, gdyby te kokieteryjno-savoir-vivre'owe zasady wzięła sobie do serca wyłącznie piękniejsza połowa naszego, kulturowego tradycje narodowe, społeczeństwa. Niestety. Panowie również ulegli Telimenie. Więcej nawet. Zasadę spóźniania przyjęli także za obowiązujący kanon dobrego tonu nie tylko ci, którzy przybywają, lecz również ci, którzy oczekują. Znać to wszyscy doskonale z familijnych lub towarzyskich wizyt, składowanych od czasu do czasu. „Oczekujemy was o piątą” — mówi z wdziękiem pani domu, a pan domu dodaje od siebie, by zadokumentować, że to on ma ostatnie słowo: „tylko się nie spóźnijcie”. Zaproszeni, w dzień wizyty przypominają sobie: „Ciapuskowie prosili na piątą, no to koło pół do szóstej trzeba się zbierać; wcześniej nie wypadła”. A Ciapuskowie tuż przed piątą leniwie podnoszą się z foteli: „No, trzeba się przebrać; Kicińscy za grosz tak tu nie mają i na pewno jeszcze przed szóstą się zważą”. Te prywatne bon-tonowe niuanse nie są zresztą najbardziej dokuczliwe. W małym gronie znajomych (a kogoś stać na duże?) wkrótce doskonale orientujemy się w tym, co kto lubi, co kogo gorszy i potem już bezpiecznie lawirujemy wśród najróżniejszych mielizn życia towarzyskiego.

Ale są przecież także spotkania inne. Nie ważne czy noszą nazwę zebrań, konferencji, zjazdów czy po prostu rozmowy przy kawie. W każdym razie wszystkie one są tak zwane natury urzędowej, oficjalnej — z rzędu tych, które mają swe wyznaczone miejsce w kalendarzu na biurku i w siedmiodzielnym harmonogramie tak zwanego dnia pracy. Więc o 10 konferencja w Centralnym Zarządzie, o 12 rozmowa z reżyserem w „WZ”. Dwie godziny — w sam raz żeby zdążyć. Nie. Nie zdążyć. O 10 w Centralnym Zarządzie zastaniesz tylko zdziwioną sekretarkę, która najczęściej „niestety nic nie wie, a pana dyrektora jeszcze nie ma”. Po 15 minutach zjawia się pan dyrektor i najuprzejmiej przeprosza zdziwioną, że — patrzcie, patrzcie! — ktoś już jest. Potem przychodzi kolejno bywalcy. Oni nie popełniają gaffy punktualności i nie peszą organizatorów.

Drobiazgi? Wyjątek? Bywa? Nic podobnego: regulacja! Jeśli nawet mniej więcej punktualnie zjeździe się spore grono, jeśli i organizatorzy są w porę zorganizowani, zawsze znajdzie się ktoś, na kogo przypada pojechać i ktoś kto o tym przypomni. Nie spotkasz natomiast przeważnie nikogo, kto by powiedział, że wypada przede wszystkim nie spóźniać się. Bo spóźnianie rujnuje nasz dzienny plan zajęć, kradnie nam czas, na którego nadmiar nikt przecież nie narzeka, każe nam bezproduktywnie i bez przyjemności spędzać wolne chwile, które każdy z nas wiedziałby dobrze, jak spędzić gdzie indziej.

A więc panowie przewodniczący, kierownicy, sekretarze, referenci i wszyscy zwykli odsiadujący urzędowych spotkań na różnych szczeblach, proponuję: przestańmy bawić się w Telimenę! Doprawdy — nie czas to i miejsce ku temu.

WANDA CHILA

Reklamacja w sprawie reklamacji

Handlowe kłopoty poznaniaków

Nasz przemysł produkuje wiele artykułów powszechnego użytku. Zalogą każdej fabryki stara się, by przez odpowiednią jakość zapewnić swym wyrobom szybki zbył. Handel je zamawia. Klienci kupują. Wydawałoby się, że to sprawa jasna i oczywista. A jednak.

Poruszyliśmy w poprzednich artykułach z tego cyklu problemy tak zwanych braków asortymentowych na rynku, zwracając między innymi uwagę na fakt, że znaczna ilość zakładów przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy posiada jeszcze możliwości podjęcia produkcji różnego rodzaju drobiazgów potrzebnych w życiu codziennym. I właśnie w życiu codziennym występują „handlowe” zjawiska, które nas często drażnią, przyprowadzając o ból wątroby.

Klient — handel — wytwórnia

Jednym z nich jest problem reklamacji klientów w stosunku do handlu i z kolei handlu do producentów. Przyjrzyjmy się, jak to wygląda na przykładzie poznanińskiego sklepu PSS nr 324 z porcelaną i wyrobami ze szkła, należącemu do tych, niestety, jeszcze nielicznych w Poznaniu sklepów, w których problem reklamacji

został właściwie potraktowany. (Oby sklepów takich było więcej).

Każdy rozumie, że podczas transportu serwisów porcelanowych, szklanych, wazonów itp., nawet mimo dobrego opakowania, może nastąpić uszkodzenie towaru. W porównaniu do lat ubiegłych, procent stłuczek w sklepach wprawdzie zmalał, notuje się jednak wypadki tak zwanych uszkodzeń niezawinionych.

Wyobraźmy sobie, że klientowi podoba się szczególnie serwis stołowy ze względu na oryginalny wystrój kolorystyczny. Wyraża życzenie kupna, okazuje się jednak, że serwis ten jest zdekompletowany, ponieważ np. przy sortowaniu odpadło w transporcie uszko. Sprzedawczyni pomać wnioskuje o wynagrodzenie z hasła „Klient ma rację”, wyjaśnia, że kierownictwo sklepu zwróci się do producenta z prośbą o uzupełnienie wozu serwisu nr 324. Zapewnia jednocześnie, że reklamacja zostanie w krótkim czasie załatwiona.

Drugi przypadek. Klientka po odebraniu paczki z towarami niefortunnie wsiada do taksówki. W rezultacie jeden z talerzy i salaterka ulegają uszkodzeniu (serwis niepełny i szkoda kompletu). Wracając do sklepu klientka stwierdza, że z jej winy wydarzył się ten wypadek, prosi jednak by za dopłatą można było uzupełnić zestaw porcelany. Kierownik sklepu oświadcza, że postara się zamówić dodatkowo w fabryce stłuczone sztuki stołowego garnituru.

W tym miejscu zrozumiała prawidłowość postępowania obu stron urywa się. Wszystko zależy teraz od wytwórcy. Zakłady otrzymują list sklepu i... chowają go do akt nie zapominając naturalnie o pieczęci: wpłynęło dnia itd.

Tak w pobieżnej relacji wygląda sprawa niejednej reklamacji sklepu PSS nr 324.

Numerkowy balagan

Gdzie szczegóły? Prosimy bardzo. Oto one: Pismem z dnia 3 lipca 1961 roku — kierownik w. w. sklepu PSS zwraca się do zakładów porcelany w Cielmowie, zamawiając w ramach reklamacji klientki G. K. rawierkę i salaterkę wzór „Carre” — 53913. Odpowiedź nie nadchodzi...

7 września na ręce dyrektora handlowego „Cielmowa” skierowany jest monit. Czytamy w nim między innymi: „Do naszego sklepu po raz nie wiadomo który przybyła nasza klientka p. G. K. w sprawie zamówionych za naszym pośrednictwem w Waszych zakładach części do serwisu stołowego nr j. w. Ponieważ już dwa miesiące rozkładamy bezradnie ręce i dłużej nie potrafimy jej „czarować” — prosimy, przejmijcie więc Panowie „tę rolę” od nas i odpowiedźcie choć na nasze pismo z 3 lipca 1961 roku — bo tego przecież wymaga etyka han-

dlowa”. I dalej: „pismo niniejsze kierujemy na ręce Pana Dyrektora z nadzieją szybkiego otrzymania zamówionych części”.

Po przeczytaniu monitu nasunęło mi się pytanie. Czy istotnie w naszym życiu ma znaleźć pokrycie używane często przysłowie: „nadzieja matką głupich”?

Ale to tylko mała dygresja dziennikarska. Już bowiem 16 października 1961 roku — jak stwierdziliśmy — ze sklepu PSS wysłano do dyrekcji Zakładów Porcelany w Cielmowie kolejny list (a jednak handlowcy to uparci ludzie), w którym czytamy: „Nawiązując do pisma z dnia itd., z przykrością stwierdzamy, że do dnia dzisiejszego nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi, ani też zamówionych doróbek zgodnie z naszym pismem itd.”.

Wreszcie 31. 10. 1961 r. — przesyła z Cielmowa nadeszła, okazało się jednak, że część stołowych reklamowanych przez PSS a uwzględniających również wzory innych stłuczek jest niezgodna z przesyłką zakładów. Znowu omyłka?

Sprawa „wyjaśniła się” dopiero tuż przed krajowymi targami — 17. 3. 1962 r. W swym piśmie dział zbytu zakładów cielmowskich stwierdził, że nie jest w stanie ustalić pomyłki wzorów dekoracji serwisów (sklep podał dokładną numerację wzorów), że są duże trudności w realizacji zamówień tak zwanych doróbek porcelanowych itp.

Trochę to dziwne, zwłaszcza jeśli weźmiemy pod uwagę, że na przykład Zakłady Porcelany Stołowej w Wałbrzychu ogłaszały się w prasie warszawskiej, oferując właśnie wykonywanie każdej ilości „doróbek” na zamówienia zbiorowe i indywidualne. Znacznie mniej kłopotu mają handlowcy z zamówieniami wyrobów porcelanowych w Chodzieży.

Każdy sobie...

Fakt jest faktem. Reklamacje w handlu to sprawa ważna i nie można jej bagatelizować. Jest wprawdzie szereg obiektywnych trudności w ich realizacji zarówno ze strony handlu jak i przemysłu, niemniej problem ten wymaga uregulowania.

Nie pomogą chyba żadne zarządzenia w tym względzie, o ile zainteresowani sprawami reklamacji ze swej strony nie wykażą dobrej woli, by wyznaczyć wreszcie z „dyplomatycznego protokołu kontaktów handel — przemysł”, niezbyt chwalebna dewiza: każdy sobie rzepkę skrobie.

JANUSZ ŁYSZYK

Nowe prawo wynalazcze ■ Zmienione zadania Urzędu Patentowego ■ Skrócenie drogi od konstrukcji do produkcji

Wśród szeregu ważnych wydarzeń ostatniego okresu przełknęły się bez większego echa trzy bardzo istotne dla rozwoju gospodarki narodowej fakty.

Na kilka dni przed X Plenum KC Rada Ministrów rozpatrzyła wreszcie projekt nowego prawa wynalazczego, obejmującego swym zasięgiem także ruch racjonalizatorski. Fakt ten ma olbrzymie znaczenie dla dalszego umacniania postępu technicznego, albowiem stare normy prawne regulujące dotąd wynalazczość pracowniczą od dawna już się przeżyły nie tylko że nie odpowiadają dzisiejszym potrzebom społecznym, lecz w wielu przypadkach stają się hamulcem postępu.

Projekt nowego prawa wynalazczego, definiując pojęcie wynalazku i projektu racjonalizatorskiego, bardzo mocno obwarowuje prawa wynalazców i racjonalizatorów produkcji, daje im możliwość uczestniczenia w realizacji i badaniach swoich pomysłów. Twórca przyjętego do realizacji pomysłu będzie otrzymywał świadectwo autorskie, korzystniejsze niż dotąd wynagrodzenie, a także będzie mógł korzystać z szeregu innych uprawnień, których nie posiadał. Zakład ma ustawowy obowiązek udzielania pomocy twórcom w opracowywaniu projektów, a gdy pomysł uzna za dobry — musi go bezwarunkowo zrealizować i wpro-

Z prac Rady Ministrów

adzić do produkcji. Zaniechał realizacji przyjętego projektu, zakład będzie mógł tylko wtedy, jeśli uzyska na to zgodę zjednoczenia bądź resortu.

Opracowany został także projekt nowego zakresu zadań Urzędu Patentowego. Projekt przewiduje, iż Urząd Patentowy będzie miał obowiązek inicjowania, organizowania i koordynowania działalności związanej z wynalazczością, wzorami użytkowymi i zdobniczymi, znakami towarowymi oraz projektami racjonalizatorskimi, czuwanie nad wykorzystaniem wynalazków i ochroną praw ich twórców.

Na Urząd Patentowy spada obowiązek informowania przemysłu o stanie wynalazczości i korzyściach ekonomicznych płynących z zastosowania wynalazków. Takiej wiedzy i informacji potrzebują przedsiębiorcy, aby móc podjąć decyzję o tym, czy spocząć w safsach Urzędu, działacze gospodarczy i technicy dotąd nie mieli. Nikt dotąd także nie interweniował

na rzecz szerokiego upowszechnienia najbardziej rewelacyjnych nawet usprawnień. Teraz ta normalna sytuacja powinna się zmienić.

Rada Ministrów podjęła też uchwałę w sprawie trybu opracowywania i zatwierdzania dokumentacji technicznej nowych maszyn i urządzeń oraz tworzenia wiodących ośrodków konstrukcyjnych. Ustawa ta wychodzi na przeciw powszechnie wysuwany postulat inżynierów i stwarza warunki dla radykalnego skrócenia drogi wypracowania drogi jaką przejść musi każda nowa konstrukcja od chwili powstania zamysłu w głowie twórcy, do seryjnej produkcji w przemyśle.

Poszczególne przepisy tej ustawy ułatwiają opracowywanie projektów konstrukcji najbardziej nowoczesnych, faworyzują je, nakładają na ich twórców obowiązki nadzorowania prac aż do seryjnej produkcji, a jednocześnie kładą tamę przenikaniu do przemysłu niedopracowanych technicznie i niesprawdzonych eksploatacyjnie prototypów.

Tak więc kilka problemów, z którymi borykali się (i nasi wielkopolscy) inżynierowie i racjonalizatorzy, które wskazywali na zebraniach, jako hamujące postępy techniczny, znajdują się na najlepszej drodze do pomyślnego rozwiązania. (pch)

Kowalski z Olimpią zabrał puchar

Tegoroczne lekkoatletyczne imprezy w ramach Memoriału im. Br. Szwarca miały bardzo słabą obsadę, szczególnie w biegach przełajowych.

W najważniejszej konkurencji dnia, biegu seniorów (na około 5.500 m) wystąpiło aż... czterech biegaczy(!). Wygrał bez trudu Kowalski z Olimpią w czasie 15.51,4 min. przed Z. Sobczakiem — 15.57,8, Mierzejewskim i maratończykiem Braunem — wszyscy z Warty. Motyl z Olimpią, dwukrotnie zdobywca pucharu nie mógł stanąć na starcie, gdyż PZLA niespodziewanie wydał zakaz startu do 12 maja, dla wszystkich biegaczy naszej kadry.

Oto ciekawsze, pozostałe konkurencje 2.500 m juniorów. Na starcie 10. Wygrał reprezentant zamiejscowy. Pierwszy przybył do mety I. Dolecki MKS Gniezno — 6.43,6 m, przed J. Maćkowiakiem LKS Uniejów i G. Ratajczakiem MKS Gniezno, 700 m juniorek 1) E. Jankowska MKS Gniezno 2.43,2, 2) Z. Szabelska Warta 2.49,8. W biegu seniorów na 1000 m startowało 6 zawodników. Wygrał Zb. Orywał, który broni obecnie barw miejscowej Olimpii. Czas 2.30,2, 2) Ozorkiewicz Olimpia, 3) Jurczyński Warta.

Rozegrano ponadto kilka biegów krótkich w konkurencji kobiet i mężczyzn. W biegach na 100 i 200 m wyróżnił się Lipoński, oraz J. Gajna z poznańskiego MKS.

W ogólnej punktacji bez trudu wygrała Warta, która najliczniej obsadziła konkurencje z 115 pkt. przed MKS Gniezno 66 pkt. (tp)

Młyn, jedna z charakterystycznych scen na meczach rugby.

Włochy — Polska 22:5

Zadecydowała kondycja

Pierwsze w historii rugby — jednej z najmłodszych dziedzin polskiego sportu — spotkanie międzypaństwowe pomiędzy naszą reprezentacją a Włochami zakończyło się zwycięstwem gości z Półwyspu Apenińskiego w stosunku 22:5. Do przerwy wynik brzmiał 11:5. Na trybunach pojawiło się około 5 tys. widzów, którzy z zaciekawieniem oglądali dla wielu jeszcze zupełnie nieznaną dyscyplinę sportową.

Upały, jakie panowały podczas świąt w Poznaniu, były poważnym sprzymierzeńcem zespołu włoskiego, który przez pełne 80 minut gry zademonstrował nienaganną kondycję, jeden z najważniejszych elementów potrzebnych do gry w rugby. Tego właśnie zabrakło w drugiej połowie Polakom, którzy przez pierwsze 40 minut — mimo że ustępowali gościom pod względem technicznym i taktycznym — grali z niezwykłą ambicją i animizmem. Zespół włoski zaprezentował się, jako kolektyw doskonale się rozumiejący zwłaszcza w ataku i w młynie. Parę akcji, jakie pokazali goście lewą stroną, gdzie wyróżniał się doskonały Ambron, było najwyższej klasy. Poza nim na najwyższą pochwale zasłużył kapitan drużyny Taveggia (98 kg wagi — 15 razy w reprezentacji Włoch). Był on wspaniałym egzekutorem rzutów karnych, których w rugby jest bardzo dużo.

Zespół polski we wczorajszym meczu był drużyną niezgraną — mało się rozumiejącą. Dość pociwieć, że gospodarze przez 80 minut gry nie przeprowadzili ani jednego wachlarzyka, który należy do najklasyczniejszych form ataku w tej dyscyplinie sportu. Poza tym zawiedli oni kondycyjnie — zwłaszcza w drugiej połowie, kiedy to nie potrafili zdobyć żadnego punktu dla swoich barw.

Zaraz po gwizdku, prowadzącego ten mecz sędziego rumuńskiego, p. Oncescu, zespół Polski przeprowadza atak, który jednak załamuje się na obronie włoskiej. Przez pierwsze minuty gra toczy się przeważnie na środku boiska, a obie drużyny starają się zdobywać teren wykopami na aut. W 6 min., kapitan Włochów, Taveggia, strzela celnie rzut karny z odległości około 30 m i zdobywa pierwszy 3 punkty dla swoich barw. Na stopieju teraz okres wyrównanej gry. Gospodarze ostro szarżują na przeciwników, ale sami nie mogą przedrzeć się na pole punktowe gości. W 23 min. Taveggia ponownie celnym strzałem zdobywa drugi 3 pkt. i Włosi prowadzą już 6:0. Trzy minuty później na trybunach wybuch entuzjazm. Jeden z najlepszych polskich graczy, Janus, po pięknym, solowym biegu przenosi piłkę na pole punktowe przeciwnika i zdobywa 3 punkty dla Polski. Dodatkowy rzut karny, który egzekwuje ten sam zawodnik, przynosi nam dalsze 2 pkt. i goście prowadzą już tylko 6:5. Jednak w 38 min., po ładnej akcji całego zespołu, Ambron kładzie piłkę na nasze pole punktowe, a Taveggia wykorzystując do datkowy rzut karny, ustala wynik do przerwy na 11:5 dla swoich barw.

Po zmianie stron, zdecydowana przewaga zdobywa drużyna włoska. W 53 min., Casellato podwyższa wynik na 14:5. Następnie ponownie, doskonały Taveggia celnym strzałem karnym i jest już 17:5.

Polacy próbują atakować, niestety, bez rezultatu. Na 3 min. przed końcem meczu, Giurati przenosi piłkę na pole punktowe przeciwnika, a Taveggia ustala wynik na 22:5. Ten stan nie ulega już zmianie i w 80 min., sędzia odgwiżdżuje koniec meczu.

MACIEJ STABROWSKI

dla
Każdego...

• Międzypaństwowe spotkanie tenisowe Rumunia — Polska w Bukareszcie zakończyła się zwycięstwem gospodarzy 4:1. Jedyny punkt dla Polski zdobył Orlikowski.

• Piłkarska reprezentacja Polski juniorów startująca w turnieju UEFA pokonała w meczu eliminacyjnym Austrię 2:1 (1:1).

• Rewelacyjnie zakończył się wyścig kolarski w Lipsku o nagrodę „Neues Deutschland”. Trasa 185 km. Wygrał Ampler NRD przed Rittmeyerem i Schreiberem NRD. Kapitanem był 21, a Melichow 23.

• Juniorzy Lecha startowali w turnieju piłkarskim w Lipsku i zajęli 6 miejsce. Przegrali z Lokomotivą Lipsk 0:3, zremisowali z Lokomotivą Engelsdorf 1:1 i przegrali z Lokomotivą Halle 0:1.

• Reprezentacja Polski juniorów w koszykówce przegrała w Wiedniu z Austrią 57:60 (25:28).

• Kolarski wyścig na ulicach Warszawy o nagrodę MON wygrał Zadrożny przed Gawliczkim i St. Królakiem. Startowało 130, ukończyło 37 kolarzy.

• Piłkarze Brazylii rozegrali w Rio reprezentację Paragwaju 6:0. CSRS pokonała w Pradze Urugwaj 3:1.

• Na szermierzach mistrzostwach świata w Kairze zwyciężyli: floret — Courtillot (Francja) Polak Andrzejewski był czwarty; floret dziewcząt — Mirsojewa (ZSRR). Polka Skrobot była siódmą; szpada — Brodin (Francja), Polacy: Barbarski trzeci, Andrzejewski — ósmy.

Pamiętaj, że...

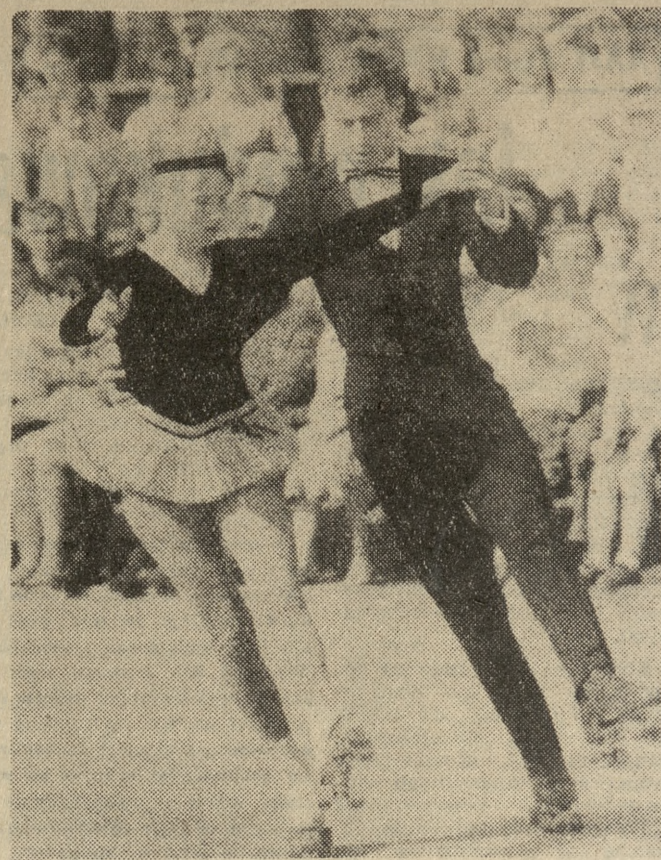
MAŁA OLIMPIADA

„Głosu“ i POZLA

odbędzie się

29 kwietnia

Dalsze szczegóły jutro!

Doskonała para dreźnieńska Christine Keil i Lutz Winguth była wielokrotnie nagradzana rzesijskimi oklaskami.

Rewia młodości na wrotkach

Z okazji otwarcia nowego wrotowiska w Poznaniu zbudowanego przez Robotniczy Klub Sportowy San przy Poznańskim Wytwórni Papierosów, odbył się występ czołowych wrotkarzy NRD w rewii pt. „Dresdner Rollsportmagazin”. W zespole niemieckim występowali m. in. mistrzowie NRD na rok 1961 — para Christine Keil i Lutz Winguth, oraz Jorg Heunisch w jeździe pojedynczej. Pokazali oni liczną zebrań publiczności piękny program składający się z 23 pozycji. Poznaniacy mieli okazję oglądać taniec marynarski, sceny dworskie z starożytności, w tym z tańca Jona, jak i ognisty rock'n roll czy program sportowo-taneczny.

Dużym utrudnieniem dla wrotkarzy była pogoda. Pałające słońce mocno dało się we znaki młodym wykonawcom, którzy mimo, że po poszczególnych tańcach stajali się ze zmęczenia ani na moment nie opuszczali programu, przeprowadzonego zresztą bardzo skądinąd. W sumie impreza jak najbardziej udana: mamy nadzieję, że poznane wrotkarze, którzy otrzymali nareszcie piękny obiekt zademonstrują nam niedługo również efektowne widowisko.

W poniedziałek odbył się ponownie występ niemieckiej

rewii. Ci, którzy nie mieli szans oglądać wrotkarzy w niedzielę, mogli zobaczyć ich dzisiaj w godzinach wieczornych na wrotowisku przy ul. Obozowej w parku Zwycięstwa gdzie odbędzie się trzeci i zarazem ostatni występ „Dresdner Rollsportmagazin”. (st)

III liga

Remis Warty i przegrana Olimpii

Panujące upały nie osłabiły napaści Grunwaldu i Prosnę Kalisz, którzy spotkali się na boisku Areny w meczu o mistrzostwo III ligi. Sześć bramek to wynik zupełnie zadowalający, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, który przez pełne 90 minut dokuczał nawet kibicom. Wczorajszy mecz stał na średnim poziomie. Ostateczny wynik 3:3.

W niedzielę poznańska Olimpia doznała pierwszej porażki w tegorocznych rozgrywkach ulegając w Kaliszu tamtejszej Calisi 2:4 (1:2). Bramki zdobyli dla Calisii Bonczak — 2, oraz Minajew i Kmiciek po 1, dla Olimpii Wielgosz i Nowak.

A oto pozostałe wyniki piłkarskie ligi wojewódzkiej: Dyskobolia — Warta 2:2, Górnik — Odra 4:0, Włókniarz — Sparta Sz. 2:0, Sparta Ob. — Polonia L. 6:0, Zjednoczeni Luboński KS 8:0, Polonia Ch. — Polonia NT. 6:0

TABELA OGÓLNA

1. Warta	22	34	48:17
2. Proсна	22	31	50:30
3. Włókniarz	23	27	50:34
4. Grunwald	23	26	41:28
5. Polonia Ch.	22	26	44:35
6. Górnik	23	25	35:27
7. Polonia P.	22	23	46:39
8. Sparta Sz.	21	22	27:28
9. Dyskobolia	22	21	48:58
10. Polonia L.	23	19	31:34
11. Polonia N. T.	22	19	36:51
12. Sparta Ob.	22	18	26:36
13. Zjednoczeni	22	18	32:46
14. Odra	22	17	24:46
15. Olimpia	8	14	27:19
16. Calisia	9	7	16:19
17. Luboński KS	22	4	22:68

TABELA II RUNDY

1. Olimpia	8	14	27:19
2. Polonia N. T.	8	12	15:11
3. Warta	8	12	11:10
4. Proсна	8	11	23:10
5. Grunwald	9	11	16:13
6. Polonia P.	8	10	14:8
7. Górnik	9	10	15:11
8. Polonia Ch.	8	9	16:13
9. Włókniarz	9	8	12:14
10. Calisia	9	7	16:19
11. Polonia L.	9	7	6:8
12. Dyskobolia	8	7	12:22
13. Zjednoczeni	8	6	12:16
14. Odra	8	6	5:12
15. Sparta Sz.	7	5	8:10
16. Sparta Ob.	8	4	9:14
17. Luboński KS	8	1	4:22

Toto-Lotek

Łuczniostwo — 17, pięciobój nowoczesny — 24, podnoszenie ciężarów — 25, pchnięcie kulą — 26, skok wzwyż — 33, żeglarsstwo — 48 dysc. dodatkowa. piłka nożna — 22).

Koziołki

10 — 17 — 24 — 42 — 44

Mecz zawiedzionych nadziei

Arkonia wywiozła z Poznania jeden punkt

Mecz wielkich nadziei — jakim miał być pojedynek o mistrzostwo I ligi pomiędzy Lechem i Arkonią ze Szczecina przyniósł kibicom debieckiej jedenastki srogi zawód. Poznańscy piłkarze okazali się bardzo gościnni wobec swego przeciwnika, również walczącego o utrzymanie się w naszej ekstraklasie, dzieląc się z nim punktami. Mecz zakończył się wynikiem 1:1 (0:0).

Niemal że lipcowy skwar nie sprzyjał zawodnikom, gdyż tempo, jakie obserwowaliśmy na zielonej murawie było słabe, z wyjąt-

I liga piłkarska

Grupa A

Gwardia — Ruch 5:1
LKS — Legia 1:0
Górniki — Zagłębie Sosnowiec 5:2
Cracovia pauzowała.

TABELA

1. Górniki	7:1	13:5
2. Zagłębie	5:5	13:10
3. Legia	3:3	6:5
4. Gwardia	4:4	7:7
5. Ruch	4:4	7:8
6. LKS	4:6	7:11
7. Cracovia	1:7	4:11

Grupa B

Lech — Arkonia 1:1
Polonia B. — Odra 2:0
Wisła — Stal Mielec 1:1
Lechia pauzowała.

TABELA

1. Polonia	8:2	15:4
2. Odra Op.	6:2	8:2
3. Wisła	5:3	4:3
4. Lechia	5:3	8:8
5. Lech	3:5	3:7
6. Stal Mielec	2:8	3:8
7. Arkonia	1:7	2:11

II liga

GRUPA A

Krosno — Stal Rzeszów 2:0
Naprzód — Unia T. 1:1
Polonia — Piast 0:0
Unia Rac. — Slavia 1:0
Prowadzi Stal Rzeszów 8 p. przed Polonią Bydgoszcz 7 p. i Unią Racibórz 6 p.

GRUPA B

Bałtyk — Arka 2:0
Garbarnia — Śląsk 0:0
Pogoń — Zawisza 1:0
Szombierki — Wawel 4:0
Prowadzi Pogoń/Szczecin 8 p. przed Śląskiem Wrocław 8 p. i Szombierkami 7 p.

Po zmianie stron Jeromiaka zastąpił Krajewski, a Mikołajewski z Lecha — Maciejak, który — jak się okazało — wniósł wiele aktywności, nie tylko do linii ataku, lecz całej drużyny. Zmiana zawodnika okazała się również korzystna w Arkonii. Lechici wzmogli nieco tempo. W wyniku silnego naporu padła w 55 min. bramka, zdobyta z najbliższej odległości, po dobitce przez Smilowskiego. Pozycję tę wypracował — Gojny. Jest 1:0 dla gospodarzy. Radość na trybunach. Następuje fala kilku ataków ze strony gospodarzy. Kilka, dalekich silnych bomb Maciejaka i Jakubowskiego uważnie wypatruje Kwiatkowski. Później Lech jakby opadł z sił. Wykorzystali to szczecińscy. Przechodzą do natarcia. W 75 min. Lukoszek egzekwuje rzut wolny a Krajewski nadaje górnej piłce inny kierunek. Zie, ustawiony Skrzypczak puszcza możliwą do obrony piłkę. Jest 1:1.

Od tej chwili gra gospodarzy stała się bardziej nerwowa, akcje ataku mało składne, zresztą słabo wspierane piłkami przez pomocników Wróbla i Pietrzaka, którzy sami usiłowali atakować.

Przy stanie remisowym sędzia kończy mecz.

Wynik 1:1 — to sukces Arkonii, która na debieckim stadionie zdobyła swój pierwszy punkt, kolejarze swój trzeci, a pierwszy na własnym boisku. (p)

Obie drużyny hokejowe pozowały wspólnie do zdjęcia.

Fot. (3) — K. Przychozicki

Pracownicy poszukiwani

Od 1. VII. 1962 r. potrzebny zastępca kierownika gospodarstwa do Zakładu Gultowy. Wymagane średnie wykształcenie rolnicze, dobra znajomość nasennictwa, hodowli, mechanizacji i organizacji pracy. Po trzymiesięcznym okresie próbnym mieszkanie rodzinne zapewnione. Zgłoszenia pisemne wraz z dokumentami należy kierować pod adresem: Klucz PGR Gultowy, poczta i stacja kol. Gultowy, pow. Środa Wlkp. K3559

Technika budowlanego z praktyką na stanowisko kierownika robót przyjmą zaraz Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Pudzicki, pow. Gostyń. Warunki pracy i płacy do omówienia. Pokój służbowy, stołówka. K3291

Przedsiębiorstwo Handlu Artykułami Galanterijnymi w Poznaniu, ulica Czerwonej Armii nr 30 — zatrudni pracownika na stanowisko rewidenta-inwenturzysty z odpowiednimi kwalifikacjami. Warunki płacy i pracy do uzgodnienia na miejscu. K3296

Technika lub mistrza-mechanika, obeznanego ze sprzętem budowlanym, silnikowca na silniki wysokoprężne, spawacza, ślusarzy na sprzęt budowlany, operatorów na spalinowe koparki łyżkowe i wielonaczyniowe o napędzie elektrycznym, elektryka samochodowego — zatrudni natychmiast Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Lądowego i Wodno-Inżynierskiego. Zgłoszenia: Poznań, Stary Rynek 77, pokój 201, II piętro. K3303

Zakłady Budowy Maszyn Chemicznych w Poznaniu, ul. Górczyńska 38 przyjmą do pracy: inżyniera-mechanika na stanowisko z-cy kier. działu kontroli technicznej, brakarza robót warsztatowych oraz kierownika magazynów. Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr. K3417

Przedsiębiorstwo Budownictwa Terenowego w Poznaniu, ul. Obornicka 227/229 — zatrudni zaraz pracowników na następujących stanowiskach, posiadających kwalifikację przewidzianą taryfikatorem w budownictwie:

- kierownika Działu Produkcji,
- kierownika Działu Finansowego,
- kierowników budów, majstrów i techników,
- starszych projektantów,
- starszych kalkulatorów,
- starszego ekonomistę z wyższym wykształceniem ekonomicznym i znajomością zagadnień inwestycyjnych.

Wyżej wyszczególnionym pracownikom, którzy wykazą się odpowiednim stażem pracy zapewnią się dobre warunki płacy. Zgłoszenia: Dział Osobowy PBT, pokój 10. K3397

Inżyniera d/s kontroli technicznej z uprawnieniami z art. 362 prawa budowlanego, technika elektryka na stanowisko st. kalk. robót elektrycznych, murarzy, tynkarzy na tyłki zewnętrzne, cieśli, lastrykarzy, blacharzy, dekarzy, zbrojarzy, operatorów z uprawnieniami do obsługi żurawia „Paździenik”, 1 ślusarza tokarza, 1 ślusarza, 2 robotników transportowych do Bazy Sprzętu oraz robotników niewykwalifikowanych — przyjmie zaraz do pracy na budowach miejscowych i zamiejscowych (woj. zielonogórskie) — Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 3. Warunki płacy według układu zbiorowego w budownictwie. Dla zamiejscowych gwarantuje się zakwaterowanie w hotelu robotniczym — stołówka pracownicza odpłatna. Zgłoszenia przyjmuje Dział Zatrudnienia i Płac, Poznań, Solna 12, oddzielnie pracowników umysłowych — Samodzielna Sekcja Osobowa PPB nr 3 — w Poznaniu, ul. Solna 12. K3346

GORZÓWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W WITNICY

oferują

do sprzedaży każdą ilość

połówek cegły pełnej

dla odbiorców: państwowych, spółdzielczych i prywatnych. W cenie 113,42 zł za 1 m³ — loco wagon stacja nadania. K3545

Prezydium Rady Narodowej m. Poznania — Wydział Komunikacji — poszukuje kandydatów na stanowiska:

- st. inżyniera ze znajomością zagadnień gosp. samoch. — wymagane wyższe lub średnie wykształcenie techniczne;
- inspektora do Oddziału Ruchu oraz referenta d/s komunikacji — wymagane minimum wykształcenie średnie.

Zgłoszenia osobiste lub pisemne należy składać w Wydziale Komunikacji Prezydium RN m. Poznania — Poznań, plac Kolegiacki 17, pokój 1. K3410

Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Poznaniu ul. Północna 14, zatrudni inżyniera lub technika BHP. Wymagane odpowiednie wykształcenie i staż pracy w budownictwie. Płace według układu zbiorowego w budownictwie. K3425

Inżynierów i techników-mechaników z praktyką w zakresie konstrukcji oprzyrządowania do obróbki wiórowej, plastycznej, mechanizacji, automatyzacji produkcji, konstrukcji obrabiarek i automatów na stanowiska st. konstruktorów lub konstruktorów. Inżynierów i techników-mechaników z praktyką w zakresie technologii budowy maszyn na stanowiska st. technologów lub technologów przyjmą zaraz Poznańskie Zakłady Wyróbów Emaliowanych Poznań, ul. Kościelna 37. Uposażenie zależne od posiadanych kwalifikacji i praktyki w granicach 2.200—2.800 zł plus premia. K3294

Przedsiębiorstwo Budownictwa Terenowego w Wągrowcu, ulica Janowiecka nr 25, woj. poznańskie zatrudni z dniem 1 maja 1962 r.:

- a) głównego księgowego z kilkuletnią praktyką. Warunki płacy zgodne z układem zbiorowym pracy w budownictwie z dnia 15. III. 1958 r. kwestia mieszkaniowa do omówienia na miejscu;
- b) techników budowlanych na stanowiska kierowników budów i majstrów budowlanych, na teren powiatu obornickiego. Warunki pracy i płacy według układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 15. III. 1958 r. do omówienia na miejscu. K3368

Przedsiębiorstwo Budownictwa Terenowego w Poznaniu, ul. Obornicka 227/229 — zatrudni zaraz do robót na terenie m. Poznania każdą ilość:

- betoniarzy,
- cieśli,
- murarzy-tynkarzy specjalistów na elewacje
- ustawiaczy rusztowań rurowych oraz
- 2 elektryków,
- 2 stolarzy,
- hydraulika,
- mechanika na sprzęt budowlany.

Wynagrodzenie wg układu zbiorowego pracy w budownictwie. Ciągłość robót zapewniona. Dla zamiejscowych bezpłatne kwatery. Zgłoszenia Dział Osobowy PBT, pokój 10. K3395

MURZYŃSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W MURZYŃOWIE

powiat Gorzów Wielkopolski

SPRZEDAŻ

każdą ilość

PŁYTEK CHODNIKOWYCH

wymiar 30 x 30 x 5 cm, w cenie po 3 zł za szt.

Zamówienia należy kierować pod adresem: Murzyńskie Zakłady Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Murzyńowie, pow. Gorzów Wlkp., telefon 67 i 138. K3429

Praca

Uczeń kominiarski z utrzymaniem na miejscu potrzebny zaraz, Pietrzak Ostrow Wlkp. Królów Jaskwi 16a. 5923g

Czeladników murarskich i uczniów przyjmie, Zakład malarski Poznań, Słoneczna 17, zgłoszenia od godz. 7-8. 5923g

Pomoc domowa potrzebna zaraz. Warunki do omówienia na miejscu. Wincenty Wozniak, Murkovo, poczta Lipno Nowe, pow. Leszno. 6163g

Nauka

Korespondencyjne lekcje języków obcych. Informacje: Warszawa 1, skr. 68. K3491

Tańców towarzyskich wyucza Adela Szeurkówna, Poznań, Al. Marcinkowskiego 2a, parter. 5546g

Kursy kierowców wszystkich kategorii, spawania acetylenowego i elektrycznego — weryfikacyjne, rozpoczynają się w drugiej połowie kwietnia br. Zapisy przyjmuje Sekretariat Kursów Towarzystwa Krzewienia Wiedzy Praktycznej w Poznaniu, ul. Lampego 7, tel. 14-45. 6088g

Kupno

Obraz oryginalny malarstwa niemieckiego kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 5728g

Pianino bardzo dobre — kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6294g

Kupię „Warszawę” stan techniczny oraz cenę kierować: Raczkowski, Gorzów, ulica Mieszka 1 nr 39 m. 38. 7763p

Sprzedaż

Wózki dziecięce, wielki wybór oraz materace — wszelkie rozmiary poleca: Brzozowska, Poznań, Czerwonej Armii 10. 4219g

Sprzedam motocykl AWO typ 425 w bardzo dobrym stanie, z zapasowymi częściami. Zenon Przybylski, Miłosław, ulica Połczyńska, nr tel. 24. 7631p

CUKROWNIA GOSTYŃ

ulica Fabryczna nr 2 — telefon nr 15 i 40

ZAKUPI

1 MASZYNĘ DO KSIĘGOWANIA Z LICZNIKAMI najchętniej marki: Continental, Rheimmetall lub inną podobną. Oferty z podaniem ceny prosimy kierować pod adresem „Cukrownia Gostyń”. K3641

OGŁOSZENIA DROBNE

Samochody, motocykle — bezpośrednie transakcje z wyceną w każdy czwartek, Poznań, Obornicka 17, telefon 423-87. 6134g

Sprzedam spiesznie tanią samochód Dekawka Lukas Cabrio blaszany, stan dobry. Krzyż, Moniuszki 15. 7784p

Cegły rozbiórkowej, kamień brukowy, żelazne okna 145 x 185 sztuk 50 sprzedam Koncesjonowane Przedsiębiorstwo Rozbiórkowe, Szczecin, ul. Wszystkich Świętych 25 m. 2, telefon 457-47. 7782p

Bramy, furtki, słupki parkowe, kompletne opaski, karbolitum, zasuwki kominiowe, płyty „Su-prema” — poleca: Składnica Poznań, Jeżycka 13. 6287g

Silnik „Bedford” sprzedam. Soltysiak, Sulęcinek, Żwirki i Wigury 2 — woj. zielonogórskie. 7738p

Sprzedam okazjnie maszynę do ciasta oraz urządzenie piekarskie. Sucholiski, Rawicz, Sienkiewicz 26. 7741p

Motocykl WFM prawie nowy sprzedam tani. Koscińskiego 17 m. 3. 7734p

Nożyce introligatorskie oraz maszynę dociskową (tygiel) sprzedam. Poznań, Drzymały 7 m. 4. 6234g

Auto marki „Mercedes” V-170, nowe ogumienie, po kapitalnym remoncie sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6236g

Telewizor Tesla, 21-calowy sprzedam. Ogł. 26 i 27 kwietnia 1962 — Poznań, Cicha 4 m. 6. 6239g

Telewizor „Belweder” 4.500 zł sprzedam. Strzelecka 31 m. 17. 6243g

Klarnet B sprzedam. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6256g

Samochód „Syrenę”, nową sprzedam, kolor morski, dach beż. Składać oferty z podaniem ceny. Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6256g

Sprzedam motocykl „Jawa” 175 cm „CZ” w idealnym stanie. Jarochowski 10 m. 16. 6260g

Z powodu przeprowadzki sprzedam za połowę ceny szafę kombinowaną, fornirowaną orzechem. Cyranowski, Roosevelta 1 m. 3. 6263g

Maszynę „Singer” dwu-łigową (galanterijną) sprzedam. Łucjan Wesołowski, Mieścisko, pow. Wągrowiec. 6282g

MURZYŃSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W MURZYŃOWIE

powiat Gorzów Wielkopolski

SPRZEDAŻ

każdą ilość

kafli berlińskich

kolorowych, w cenie 840,— zł za komplet.

Kafle nabywać mogą odbiorcy państwowi i prywatni. Zamówienia należy kierować do Murzyńskich Zakładów Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Murzyńowie, powiat Gorzów Wlkp., telefon 63 i 138. K3430

Nieużytki rolne w jednej całości kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3. 7781p

Dom z ogrodem w Lesznie sprzedam. Wolne mieszkanie. Wodarkiewicz M., Poznań, ul. Palacza 95. 6072g

Hektar ziemi — mieszkanie aktem nadania — powiat Wolsztyn — sprzedam. Piotka, Solec Kujawski, 29 Listopada 12. 7736p

Sad owocowy 1200 m² z ciepłarnią w dzielnicy willowej w Gnieźnie, korzystnie sprzedam. Informacji udzieli Nowicki, Gnieźno, Mickiewicza 7 m. 6. 7737p

Działkę 5.000 m² pod budowę sprzedam. Kostrzyn Wlkp. Piotr Zagula, Wąbrzeź 5, Tunelowa 1 m. 4. 7739p

Parcelę, idealną połowę, 625 m², zadrewnioną, o parkanioną. Smochowice. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6204g

Sprzedam dom (3 pokoje z kuchnią) z budynkami gospodarczymi 2/3 ha ziemi przy Mosinie. Anna Hetman, Krosno. 6205g

Sprzedam dom z ogrodem w Poznaniu, na długiej ulicy. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6209g

Lokale

Zamiany mieszkań, pokoje meblowane sublokatorskie, kupno — sprzedaż wszelkich nieruchomości, poleca poszukuje, Biuro Handlowe Poznań, Czerwonej Armii 51, w podwórzu, przejście przez plac, wprost. 5816g

Gnieźno! Centrum miasta, dwa pokoje i kuchnia zamienię na równorzędne. Jarocin, Ostrowsko, Ostrow, Września, Janina Pawlak, Ostrowsko, Boh. Stalingrad 20. 7592p

Zamienię 2 pokoje z kuchnią, łazienką, wygodną, wspólny korytarz na 2 mieszkania po pokoju z kuchnią, najchętniej w nowym budownictwie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6253g

Dwa pokoje z kuchnią, samodzielne — zamienię na pokój z kuchnią, samodzielne. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6296g

Garaż na Wildzie lub Starym Mieście — poszukuję. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6298g

Kupię mieszkanie jednopokojowe, komfortowe — wyłącznie. Cena obojętna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6299g

Zamienię (najchętniej z kolejarzem) 2 małe pokoje, wspólny korytarz, łazienka — na większe, samodzielne. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6308g

Młode małżeństwo bezdzietne poszukuje pokoju na okres 6-miesięcy (dzielnica Grunwald). Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6313g

Zguby

Zgubiłem tablicę rejestracyjną nr PB 04-01, wydaną przez Wydział Komunikacji Drogowej w Gostyniu Michał Dopierała, Rokosowo. 7735p

Różne

Panu Prof. Dr. Teodorowi Rafińskiemu, Doktorowi Doc. Romanowi Rafińskiemu a szczególnie Pani Dr. Borchardowej, całemu Personelowi i Klience Chorób Dziecięcych w Poznaniu, za wyleczenie i troskliwą opiekę nad naszym synkiem, serdecznie dziękują Sajdakowie, Zielona Góra. 6493g

Matrymonialne

Zapoznam w celu matrymonialnym pannę — fryzjerkę lub kosmetyczkę do lat 30. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6181g

Rozwiedziona (emeryt) zapozna panią rozwiedzioną do lat 60. Cel matrymonialny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6259g

Wdowiec rencista lat 65 z gotówką pozna panią (młode wdowiczkę) z domkiem jednorodzinnym. Cel matrymonialny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 6290g

Kupno — sprzedaż — wszelkich nieruchomości, poleca — poszukuje, zamiana mieszkań — Biuro Handlowe Poznań, Armii Czerwonej 51, w podwórzu. Przejście przez plac wprost. 5815g

Dom z ogrodem w Lesznie sprzedam. Wolne mieszkanie. M. Wodarkiewicz, Poznań, ulica Łącza 95. 6072g

Gospodarstwo 3,5 ha z zabudowaniem sprzedam. Kwiatkowski, Terespotocze pocz. Opalenica pow. Nowy Tomysl. 5879g

„GŁOS WIELKOPOLSKI” redaguje Kolegium w składzie: Marian Flejsterowicz (sekretarz redakcji), Zbigniew Mika, Wiesław Porzycki, Zbigniew Szumowski (z-ca redaktora naczelnego), Lesław Tokarski (redaktor naczelny). Adres redakcji: Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Telefony: centrala 611-21, łączny wszystkie działy: Sekretariat redakcji: 657-76, w godz. 8—17. Redaktor naczelny 657-76, sekretarze redakcji: 648-85; dział łączności z czytelnikami 657-18; dział miejski 659-39; redakcja nocna 430-73 i 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Biuro Ogłoszeń: RSW „Prasa”, Poznań, ul. Świerczewskiego 3, tel. 452-89. Druk: Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, ul. Zwirzyńska 3, tel. 444-59. M-13

Dnia 20 kwietnia 1962 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., w wieku 89 lat, mój kochany mąż, nasz najdroższy brat, stryj, wuj, kuzyn i szwagier, śp.

Antoni Prell

Pogrzeb odbędzie się w Poznaniu, we wtorek, 24 bm., o godzinie 13,15 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamiają

ZONA, SIOSTRA, BRAT I RODZINA

Poznań, Birmingham, Wałbrzych, Grabina.

W dniu 22 kwietnia 1962 r. zmarła po ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 67, nasza najukochańsza matka, teściowa i babunia, śp.

Jadwiga Kaul

Z DOMU ZUKIER

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 25 bm., o godzinie 16 z kaplicy cmentarnej w Zabikowie.

O tym zawiadamiają pogrążeni w smutku

CÓRKA, SYN, SYNOWA, ZIEĆ I WNUKI

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Dnia 21 kwietnia 1962 r. zakończył niespodziewanie swój pracowity żywot, opatrzony Sakramentami św., przeżywszy lat 80, mój najdroższy mąż, nasz ukochany i troskliwy ojciec, teść i dziadek, śp.

Jan Grycza

Pogrzeb odbędzie się w środę, 25 bm., o godzinie 14,45 na omentarzu na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, ulica Wyspiańskiego 12 m. 16.

Dnia 21 kwietnia 1962 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy, nieodżałowany mąż, ojciec, teść, brat i szwagier, śp.

Stefan Arendt

dentysta

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 24 bm., o godzinie 16 z kaplicy cmentarnej na Górczyńcu.

Msza św., żałobna odprowiana zostanie w środę, dnia 25 bm., o godzinie 8,30 w kościele parafialnym Matki Boskiej Bolesnej na Łazarzu.

W głębokim smutku pogrążeni

ZONA, CÓRKA, ZIEĆ I RODZINA

Poznań, ulica Lodowa 13.

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Dnia 20 kwietnia 1962 r. zmarła po krótkich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 42, moja kochana i troskliwa żona, matczka, bratanica i kuzynka, śp.

Wirginia Ratajczak

Z DOMU TOMCZAK

I voto Kordzińska

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 25 bm., o godzinie 16,30 z kaplicy cmentarza Bożego Ciała, przy ulicy Blaszczowej.

W ciężkim smutku pogrążeni

MAŻ, SYN I RODZINA

Poznań, ulica Koscińskiego 13 m. 8.

Wirginia Ratajczak

położna rejonowa Przychodni Obwodowej Poznań - Wilda

zmarła niespodziewanie w dniu 20 kwietnia 1962 r., przeżywszy lat 42.

W Zmarłej straciła Przychodnia Obwodowa Wilda sumiennego, uczciwego i obowiązkowego pracownika.

Cześć Jej pamięci!

KIEROWNICTWO RADA ZAKŁADOWA

KOLEŻANKI I KOLEDZY

6548g

Kwiecień
24
wtorek

Imieniny
Grzegorza

Słońce:
wsch.: g. 4.51
zach.: g. 19.02

Zmowa milczenia

Potrzebna pomoc fabryk w rozbudowie sieci przedszkoli

Pani X, matka dwojga dzieci w wieku przedszkolnym zachorowała. Odwieziono ją do szpitala. Mąż rozpoczął starania o przyjęcie dzieci do przedszkola. Pisemka, interwencje, prośby nie odnosiły skutku. Wprawdzie panu X wszyscy przyznawali rację, wyrażali serdeczne współczucie, ale zanim wreszcie wszystko załatwił, upłynęło sporo czasu.

Takie wypadki zdarzają się częściej. Kierownictwa poznańskich przedszkoli, mimo najlepszych chęci, nie mogą spełnić prośb wszystkich osób starających się o przyjęcie dzieci. Nie mogą także natychmiast pomóc nawet tym, którzy pragną umieścić swoje dzieci jedynie na krótki okres.

Od kilku lat w przedszkolach panuje tłok i przyjęcie dodatkowego choćby jednego dziecka jest niemożliwe do zrealizowania. W każdej placówce znajduje się od kilkunastu do kilkudziesięciu dzieci więcej niż miejsc. W niektórych, starych mniej przestronnych budynkach, taka sytuacja hamuje pracę wychowawczą, utrudnia prowadzenie zajęć w grupach i bezpośredni kontakt z podopiecznymi. W licznej gromadzie i ciasnych pomieszczeniach trudno prowadzić zajęcia

zgodnie z nakreślonym programem. Szczęście, że dzieci nie zdają sobie sprawy z przepełnienia, a w każdym razie im to nie przeszkadza.

Co jednak mają począć rodzice, zwłaszcza kiedy oboje pracują, jeżeli dla ich dzieci zabraknie miejsca w przedszkolach? Najbardziej rozważeni są ci, którzy, tak jak pan X, potrzebują pomocy w wyjątkowych okolicznościach.

Przyjmowanie do przedszkoli odbywa się komisyjnie i pierwszeństwo mają rodzice pracujący, o niższych uposażeniach oraz samotne matki. W praktyce jednak okazuje się, że nawet dla tych, którzy spełniają wszystkie wymagane warunki — również brak miejsca. Np. jeżyckie przedszkole dysponują 1000 miejsc, a uczęszcza do nich 1.180 dzieci. Równocześnie na pozytywne załatwienie czeka dalszych 100 włośków. Po dołbną sytuację notuje się w pozostałych dzielnicach.

Dopóki nie zmienią swego stanowiska w tej sprawie zakłady pracy, dopóty wiele dzieci pozostawać będzie bez właściwej opieki. Miasto na swoje barki przyjęło większość ciężaru związanego z utrzymaniem przedszkoli. Za ledwie 1/3 wszystkich tego typu placówek znajduje się w rękach zakładów. To doprawdy niewiele i dlatego w miejskich przedszkolach sporo miejsca zajmują dzieci pracowników rozmaitych fabryk i instytucji. Dlaczego do tego dopuszczono? Chyba tylko z chęci pozbycia się przez zakłady kłopotów związanych z prowadzeniem przedszkoli. A niby dlaczego te usługi wobec zakładów, dysponujących często niemałym funduszem zakładowym, mają spełniać władze miejskie? Fundusze miasta na budowę nowych obiektów są przecież skromne.

Zakłady pracy bronią się przed budową obiektów przedszkolnych i przed ich prowadzeniem. Egoistyczny i niespołeczny to punkt widzenia. Głos tej części pracowników których dzieci wyrosły już z krótkich majteczek, nie może i nie powinien wpływać jednak decydująco na problem: przeznaczyć czy nie odpowiednio kwoty z funduszu zakładowego na przedszkole.

Na Jeźcach jeden z zakładów pracy, który zamierzał przystąpić do budowy przedszkola, po jakimś czasie zrezygnował z tego projektu. W minionych latach zaś zdarzało się, że zakłady oddawały własne przedszkole do dyspozycji miastu. Takie właśnie posunięcia doprowadziły do katastrofalnej wręcz sytuacji w poznańskich przedszkolach.

Zakłady nie widzą jednak tych wszystkich braków i nie myślą o budowie nawet takich pawilonów lub o stworzeniu w świetlicach ognisk przedszkolnych. Ani „Goplana” zatrudniająca blisko 1000 kobiet (dzieci w wieku przedszkolnym 226), ani „Wierpofama” (175 dzieci) nie pomyślały o przyjęciu na siebie choć części obowiązków.

Możliwości niektórych zakładów, zatrudniających dużo kobiet, nie są wcale tak

skromne, jakby to wynikało z ich uporczywego milczenia. Przypisać to raczej należy wygodnictwu, brakowi inicjatywy i zainteresowania sprawami bytowymi i pracownikami i ich dziećmi.

ANNA SIEKIERSKA

Obchody 1-Majowe w pow. poznańskim

W miasteczkach i gromadach powiatu poznańskiego trwają przygotowania do obchodów 1 Maja. Zorganizowany już został Powiatowy Komitet Obchodu 1 Maja oraz lokalne komitety w miasteczkach i gromadach.

Uroczystości 1 Maja postanowiono połączyć z obchodami „Dni Lenińskich” oraz rocznicą Układu Przyjaźni i Współpracy między Polską a Związkiem Radzieckim.

Do przygotowań do uroczystości 1-Majowych włączyły się organizacje społeczne — szczególnie organizacje młodzieżowe. Harcerze z Lubonia, Swarzędza, Pobiedzisk, Mosiny, Stęszewa w dniu 30 bm. odwiedzą zakłady produkcyjne, celem złożenia załogom życzeń z okazji święta klasy robotniczej.

W ostatnich dniach kwietnia podstawowe organizacje partyjne odbędą zebrania i masówki, poświęcone zagadnieniom święta, a we wszystkich miasteczkach, szeregu gromad i w zakładach produkcyjnych pow. poznańskiego w dniach od 27—30 bm. odbędą się uroczyste akademie.

W dniu 1 Maja w Mosinie, Swarzędzu, Pobiedziskach, Puszczykowie i Rokietnicy odbędą się lokalne wiece i pochody. Czas popołudniowy wypełniony zostanie imprezami artystycznymi i sportowymi oraz zabawami ludowymi. Uroczystości powiatowe odbędą się w Stęszewie.

W dniu 30 bm. o godz. 16 z staną złożone wieńce na grobach pomordowanych przez hitlerowców w lesie w Dębieniu koło Stęszewa. O godz. 18 w sali kina odbędzie się akademie powiatowa, a o godz. 19.30 capstrzyk i ognisko harcerskie.

1 Maja uroczystości powiatowe rozpoczną się wieczorem na boisku sportowym w Stęszewie, skąd wyruszy pochód ulicami miasta. Po pochodzie odbędzie się uroczystość nadania imienia Władysława Broniewskiego Szkole Podstawowej nr 1 w Stęszewie. (na)

Nowy skwer przy ul. Czesława

Pracownicy Prezydium DRN Wilda również włączyli się do akcji porządkowania dzielnicy. Ostatnio przystąpili oni do zagospodarowania placu przy ul. Czesława. Część tego terenu w czynię społecznym porządkują uczniowie Szkoły Rzemiosł Budowlanych. Za kilka dni — 1 maja br. — plac zabaw przygotowany przez uczniów będzie oddany do użytku. Teren porządkowany przez pracowników Prezydium doczeka się także wkrótce otwarcia. Na zdjęciu chwila odpoczynku podczas pracy. Lody, które z apetytem konsumują pracownicy to prezent cukiernika Dembińskiego z ul. Czesława.

Fot. — K. Przychodźki

Felieton poświęcony

Prawie wyłącznie plusy

Takiego zaskoczenia nikt się nie spodziewał.

Wprawdzie PIHM i telewizyjny Wicherek zapowiadali, że w święta możemy liczyć na doskonałą pogodę, jednak u większości przeważała tradycyjna niewiara w takie prognozy. A jednak. Zarówno w niedzielę, jak i wczoraj termometry gwałtownie skoczyły w górę, wskazując temperaturę dochodzącą do 28 stopni Celsjusza. Tak więc trudno mówić o wiosennej Wielkanocy. Pogoda przypominała raczej upalne dni pełnego lata.

Rozpalone gorącym murami i ulicami Poznania opustoszały. Wiele poznańskich wykorzystało wspaniałą pogodę na spacer, zdecydowana większość opuściła jednak miasto, udając się w rozmaite kierunki dla wykorzystania okazji i zacierpnięcia świeżego powietrza. Tak przeto tradycja została złamana. Skoro kwiecień przemienił się w czerwiec niewiele osób spędzało 1 święto — jak przystało — na tonie rodzinnym. Zaroiły się natomiast nadwarciańskie legi, podmiejskie lasy i tereny rekreacyjne. W domach zostali przede wszystkim zwolennicy świątecznych programów radiowych i telewizyjnych. A trzeba przyznać, że zarówno radio jak i XI Muza dostarczyły swym miłośnikom sporą porcję dobrych punktów programu, które zadowalały tak melomanów muzyki, jak również zwolenników filmu i audycji rozrywkowych.

Napracowali się sporo w oba święta taksówkarze. Szczególnie późnym wieczorem i nocą. Co prawda tramwaje kursowały jak w każdą niedzielę, jednak znikła z ulic pewna liczba taksówek. Te pozostałe na służbie musiały więc pra-

cować i za siebie i za te „nieobecne”.

Niestety, nie możemy pochwalić tych, którzy w takie dni, jak pogodny minione święta, odpowiadają za należyte zaopatrzenie miasta w napoje chłodzące i lody. W wielu punktach Poznania widzieliśmy wszędzie laski zamknięte na cztery spusty. Znaczenie łatwiej można było kupić papierosy lub czasopisma. Na pojęcia chłodzących handlowały jedynie restauracje, których tylko część pełniła w oba dni dyżur.

Święta, to — jak zwykłe — okazja do wzmożonej konsumpcji. Młodo nam stwierdzić, że w tym roku zjawiska tego nie można wpisać do rejestru tradycyjnych. W Pogotowiu bowiem oba święta minęły raczej spokojnie. Wypadków zachorowań typu gastrycznego zanotowano niewiele. Niemal liczniejsze były wypadki karetek Pogotowia do dzieci. Zgłaszano bowiem sporo zachorowań na odrę bądz szkarlatynę typowo wiosenne choroby. Jeździło Pogotowie także do osób dorosłych, u których niespodziewana ciepłota kwietnia spowodowała również rozmaite zachorowania przejawiające się podwyższoną temperaturą.

Jedną z poważniejszych interwencji Pogotowia należy zapisać na konto wczorajszego dyngusa. W Chartowie pewna grupa dzieci tak niefortunnie i z temperamentem korzystała z tego tradycyjnego zwyczaju, że butelką uderzoną Irene Z. Na szczęście obrażenia okazały się niegroźne.

Wysoki słupek rtęci w termometrach zniechęcił prawdopodobnie czcicieli Bachusa do nadmiernego spożywania napoi wysokokowych. Można tak sądzić z informacji dyżurnych w MO. Z pewnością nas, że święta minęły spokojnie — przynajmniej do chwili, w której niniejszy materiał wędrował do drukarni. A więc — żadnych pijackich burd, żadnych awantur. Także Komenda Ruchu Miliacji miała święta spokojne. Natomiast w Straży Pożarnej powiedziano nam o jednym drobnym pożarze. W I święto przy ul. Magazynowej 60 zapaliły się sterty skrzyń i rupieci nagromadzonych przy parkanie posesji.

A późnym wieczorem ożyły się nagle okolice dworca. To tłumy poznaniaków wracali do miasta bądź z wizyt u krewnych na prowincji, bądź też ze świątecznego wypoczynku na łonie natury. Widać każdy korzystał jak mógł z pięknej pogody. I słusznie. Bo kwiecień trwa i nie wiadomo, czy jeszcze nie powieje nam chłodnym wiatkiem lub czy nie pokropi nam głów deszczem.

E. C.

P. S. Niestety, późnym wieczorem nastąpiła awaria w elektrocie.

Dzielnice: Jeżyce, część Wildy i Łazarza pozbawione były światła na około 100 minut. Nastąpiła również przerwa w nadawaniu programu telewizyjnego.

Tajemnicze litery

Klienci sklepów z obuwiem dzielą się, że raz ten sam numer trzewika pasuje jak ulał, raz nie miłośniernie uciska nogę, lub też jest znacznie za luźny.

A przecież sprawa byłaby o wiele prostsza, gdyby rozszyfrowane zostały tajemnicze litery umieszczone na opakowaniach obuwi. Obok numerów. Litery „f”, „i”, „l”, „g”, oraz „h” oznaczają bowiem, czy bucik przeznaczony jest na lewą, czy też na prawą nogę.

I tak litera „f” oznacza, że trzewik przeznaczony jest dla osób o stopie wybitnie szupielą, „h” zaś dla najcięższych nóg. Niestety, wiedza o tym tylko producenta i chybła nikt poza tym. A przecież ekspedient sklepu obuwniczego, chociażby we własnym interesie powinien zwracać uwagę na owe litery. Unikniesz się w ten sposób wielu nieporozumień i zbylecznego przyniesienia obuwi.

Sesje Rad Narodowych

Najbliższa sesja Rady Narodowej m. Poznania, która odbędzie się 27 bm. o godz. 10 w sali posiedzeń Nowego Ratusza, poświęcona będzie omówieniu wykonania planu gospodarczego oraz budżetu zbiorczego za rok 1961. Na sesji przedstawiona zostanie radnym również informacja o bilansie mieszkaniowym na lata 1961—65.

Dnia 25 bm. o godz. 9 w sali Klubu Oficerskiego w Piotrowie odbędzie się X sesja DRN Nowe Miasto. Głównym tematem obrad będzie sprawa bezpieczeństwa i porządku publicznego w dzielnicy. (na)

INFORMUJEMY

Zarząd Dzielnicy LPZ — Stare Miasto organizuje 24 bm. o godz. 19 w Reprezentacyjnej Sali Klubu Oficerskiego, ul. Niezłomnych 1 — XXI Koncert Rozrywkowy połączony z II etapem konkursu pt. „Znam Szkoły Oficerskie”. Uczestników konkursu oczekują cenne nagrody. Bezpłatne zaproszenia wydają Zarządy Kół LPZ, Dzielnic Stare Miasto.

Młodzieżowy Dom Kultury zaprasza uczestników pracowni rzeźby na spotkanie, związane z 10-leciem tejże pracowni, które odbędzie się 25 bm. o godz. 17.30 w gmachu MDK, Nowy Ratusz, ul. Armii Czerwonej 80/82, pok. 56.

Związek Inwalidów Wojennych, Oddział w Poznaniu, zawiadamia członków, że 24 bm. o godz. 18 odbędzie się w Sali Marmurowej Prezydium Rady Narodowej m. Poznania (Nowy Ratusz — Zamek) zebranie plenarne. Wstęp za okazaniem ważnej legitymacji członkowskiej.

Staraniem Związku Plastyków i Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki, red. „Życia Warszawy” Ignacy Witz wygłosi 24 bm. o godz. 19 w Klubie MPiK prelekcję pt. „Problemy współczesnej plastyki”. Wstęp wolny.

„dunów” — opera; 21.27 — Sport; 21.40 — d. c. opery.

Wiadomości: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 12.05, 16.15, 17.50, 18.30, 21, 23.50.

Telewizja

POZNAŃ: 17 — „Oszczędność i praca”, reportaż (W-wa); 17.30 — Film krótkometr. (dok.); 18 — „Jazz i pantomima” (Poznań ogólnopolski); 19 — „Nowości nie zawsze poszukiwane — progr. publ. (K-ce); 19.30 — Dziennik (W-wa); 20 — Film fab. prod. bułgarskiej „Koniec drogi” od lat 16 (dok.).

Wystawy

CBWA — St. Rynek — Arsenat — Salon Wiosenny 1962 — czynny od g. 10—18.

MUZEUM NARODOWE — Al. Marcinkowskiego 9 — „Polskie malarstwo i rzeźba ludowa”.

Dyżury pełnią

SZPITAL IM. PAWŁOWA — chirurgia — interna — ul. Garbary 17 — tel. 540 — 04.

APTEKI: 23 Lutego 18, Dzierżyńskiego 144, Głogowska 72, Dąbrowskiego 76, Ostroroga 6, Rynek Śródecki 1, Główna 53.

Radio

WARSZAWA I: 7.25 — Muzyka; 8.05 — Audycja dokumentalna o GOPR-ze; 8.50 — Korespondencja z zagranicy; 9 — Dla dzieci; 9.40 — Dla przedszkoli; 10 — Utwory kompozytorów radz.; 11 — „Nowy rzecznik” — fragm. pow. W. Bredla; 11.20 — Z cyklu: „Wies tańczy i śpiewa”; 11.50 — Z cyklu: „Rodzice a dziecko”; 11.55 — Komunikat o stanie wód; 12.15 — „Rolniczy kwadrans”; 12.45 — „Na swoją nutę”; 13 — Koncert sol.; 13.30 — Mel. operetkowe; 14 — Aud. opracowana na podstawie materiałów nadesłanych przez UNESCO; 14.30 — „Radiostacja harcerska”; 14.45 — Piesni kompozytorów pol.; 15.10 — Gitara i piosenka; 15.30 — Przekrój muz. tygodnia; 16.05 — Nad kartami poetów; 16.35 — Koncert żywcem; 17.35 — Tyg. fel. Red. Spół.; 18.10 — Radiostacja młodoc.; 18.40 — Publicystyka międzynarodowa; 18.50 — Kurs nauki jezy. ros.; 19.05 — Koncert Orkiestry PR; 20.26 — Sport; 20.30 — Słuchowisko pt. „Złoty sznur”; 22 — Gra Orkiestra Tan. PR.

Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 12.05, 15, 17, 20, 23.

POZNAŃ: 7.50 — Muzyka; 8.35 — Kurs nauki jezy. ang.; 8.50 — Strauss: Róże południa; 9 — Gra Polska Kapela pod dyr. F. Dzierżanowskiego; 9.30 — Przegląd prasy literackiej; 10 — Z cyklu: „Portrety literackie”; 11 — Koncert muzyki poważnej; 12.45 — Wzduż 1 wszęch rynków świata; 13 — Wirtuozii muz. rozr.; 13.25 — „Faraon” odc. 56 powieści B. Prusa; 13.45 — John Adison: Suita z baletu „Car te blanche”; 14.45 — Publicystyka międzynarodowa; 15 — Ellis: Wiązanka mel. „Dla panny młodej”; 15.10 — Piesni St. Moniuszki wykon. Chór Rozgłośni Wrocławskiej PR; 15.30 — Dla dzieci; 16.25 — Sport; 16.40 — Dla dzieci; 18 — Koncerty związkowe; 18.20 — Słuchacz pisał — my odpowiadamy; 18.35 — Uniwersytet Radiowy; 19.30 — Rozmowy z ministrem kultury i sztuki T. Galińskim; 19.45 — Modest Mussorgski: „Borys Go-

odpowiadamy

M. S. Wilda — W sprawie aparatury słuchowej radzimy zgłosić się do sklepu — Handel Sprzętu Medycznego, Poznań Stary Rynek 89. (835)

A. O. — Sprawa, o której Pan wspomina powinien zająć się komitet blokowy, a jeśli nic nie załatwi należy zwrócić się do Sądu. (993)

Nina Juskowiak — Radzimy udać się do Rady Uczelnianej Zrzeszenia Studentów Polskich przy UAM, ul. Stalingradzka 1. Tam otrzyma Pani wyczerpującą informację. (1022)

M. Rakowski, ul. Poplińskich 2 m. 7. — W sprawie Panu wiadomej zwróciłem się do Wojewódzkiego Zarządu Kin. (971)

E. Jan. Racławicka. — W liście swym potwierdził Pan uwagi zawarte w naszym felietonie, by na opakowaniu wypisywać ceny i wagę poszczególnych rodzajów mięsa. (951)

